

Chuyện Xám Gà

CHRISTIAN JOLIBOIS
CHRISTIAN HEINRICH

Ông Ba Bị trên đảo Thiên Đường Miễn Phí

Mãng dịch

nhã nam

NHÀ XUẤT BẢN
HÀ NỘI

MỘT
TRUYỆN

CHRISTIAN JOLIBOIS
CHRISTIAN HEINRICH

ông Ba Bị trên đảo Thiên Đường Miễn Phí

MĂNG dịch

MỘT
TRUYỆN

nhà nam

NHÀ XUẤT BẢN
HÀ NỘI

TÁC GIẢ

Là con trai bí mật của một nàng tiên Ai Len trứ danh và một chú cóc Ý, nay Christian Jolibois đã được 352 tuổi. Vốn là người phát minh không biết mệt mỏi ra những câu chuyện, những điều ba xạo và những thứ kỳ dị, ông đã tạm neo con tàu ba cột buồm mang tên *Kẻ nắm tóc* của mình vào một ngôi làng nhỏ ở Bourgogne để có thể chuyên tâm cống hiến cho sự nghiệp viết lách. Ông nói thông thạo tiếng lợn, tiếng cây, tiếng hoa hồng và tiếng gà giò.

HỌA SĨ MINH HỌA

Là chú chim bay không biết mỏi, kẻ nạo màu nước và làm rối bút lông đáng gờm, Christian Heinrich luôn sẵn sàng sải bước qua những miền lãnh thổ hoang vắng mênh mông bằng trang giấy trắng bé nhỏ của mình. Hiện ông đang làm việc tại Strasbourg và thường xuyên vừa mơ về biển vừa tám chuyện với những chú chim cóc dừng chân nghỉ lại nhà ông.

Cách đọc tên riêng và tên các nhân vật trong sách:

Carmen: Các-men

Carmélito: Các-mê-li-tô

Pédro: Pê-đờ-rô

Béline: Bê-li-nô

Odyssey: Ô-đi-xê

Robinson: Rô-bin-xơn

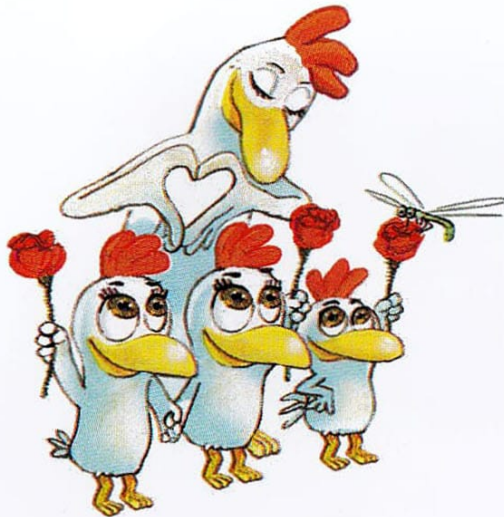

Để biết thêm thông tin về các nhân vật cũng như các tác giả cuốn sách, mời các bạn ghé thăm trang web:
www.lesptitespoules.fr và cả trang Facebook riêng của Xóm Gà:
www.facebook.com/LesPetitesPoules

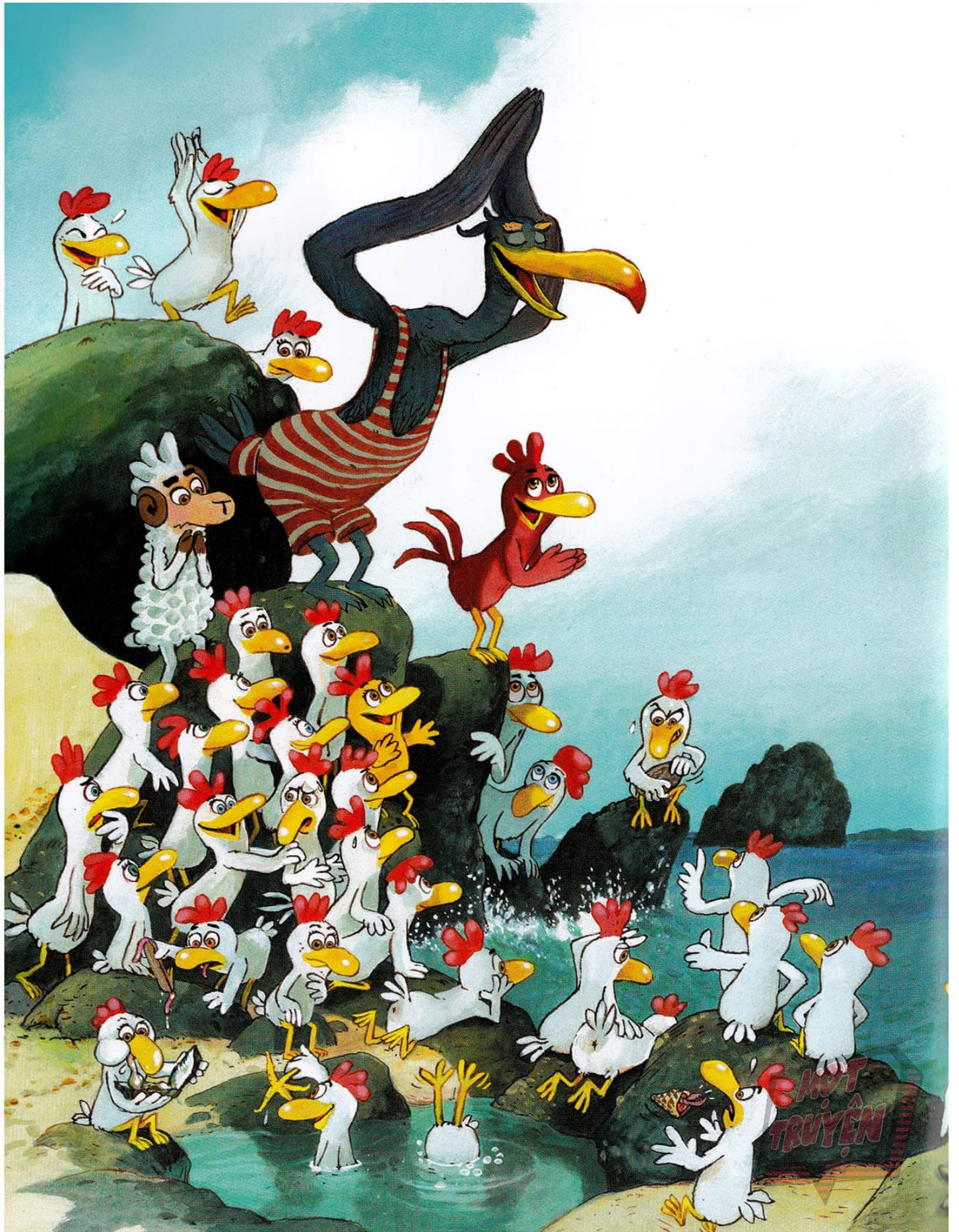

Dành tặng Juliette bé bỏng, vàng mặt trời 2015 của chúng ta.
(Gà Ông)

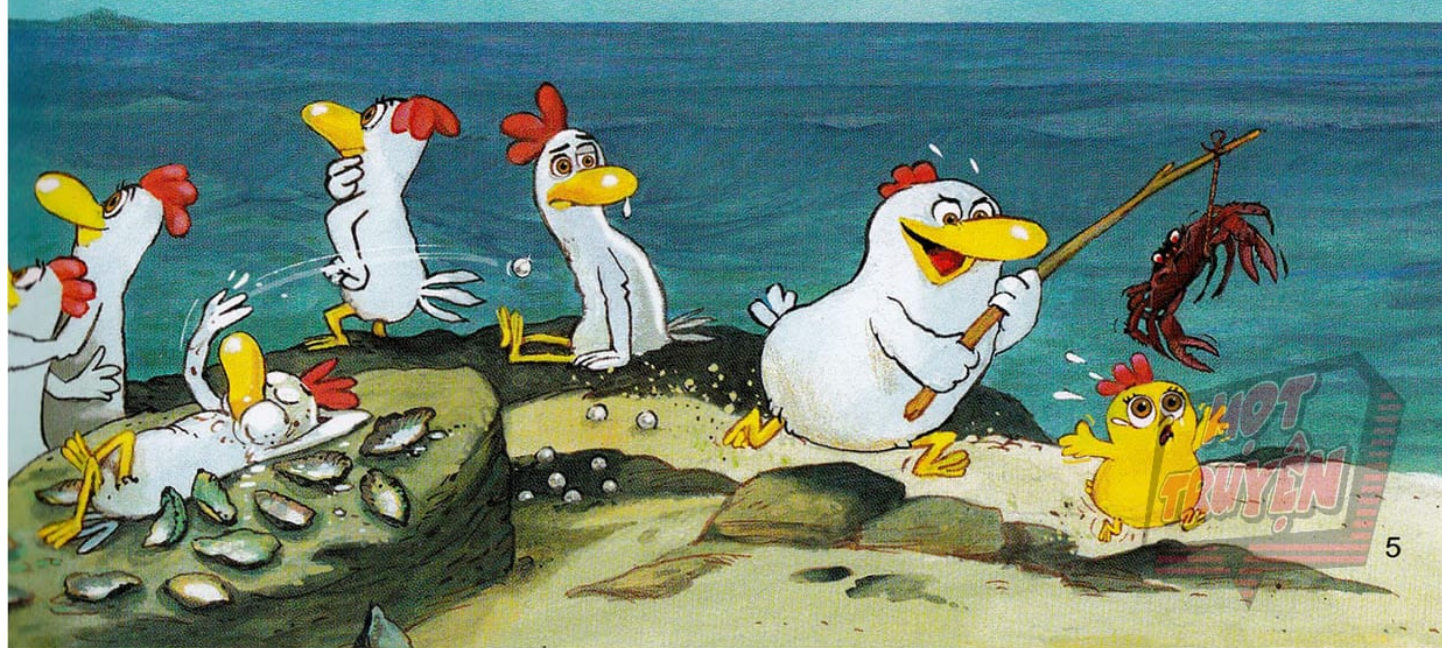
Tặng Ana, Louise, Gabin và “bà dì” yêu thương của các con.
(C. Heinrich)

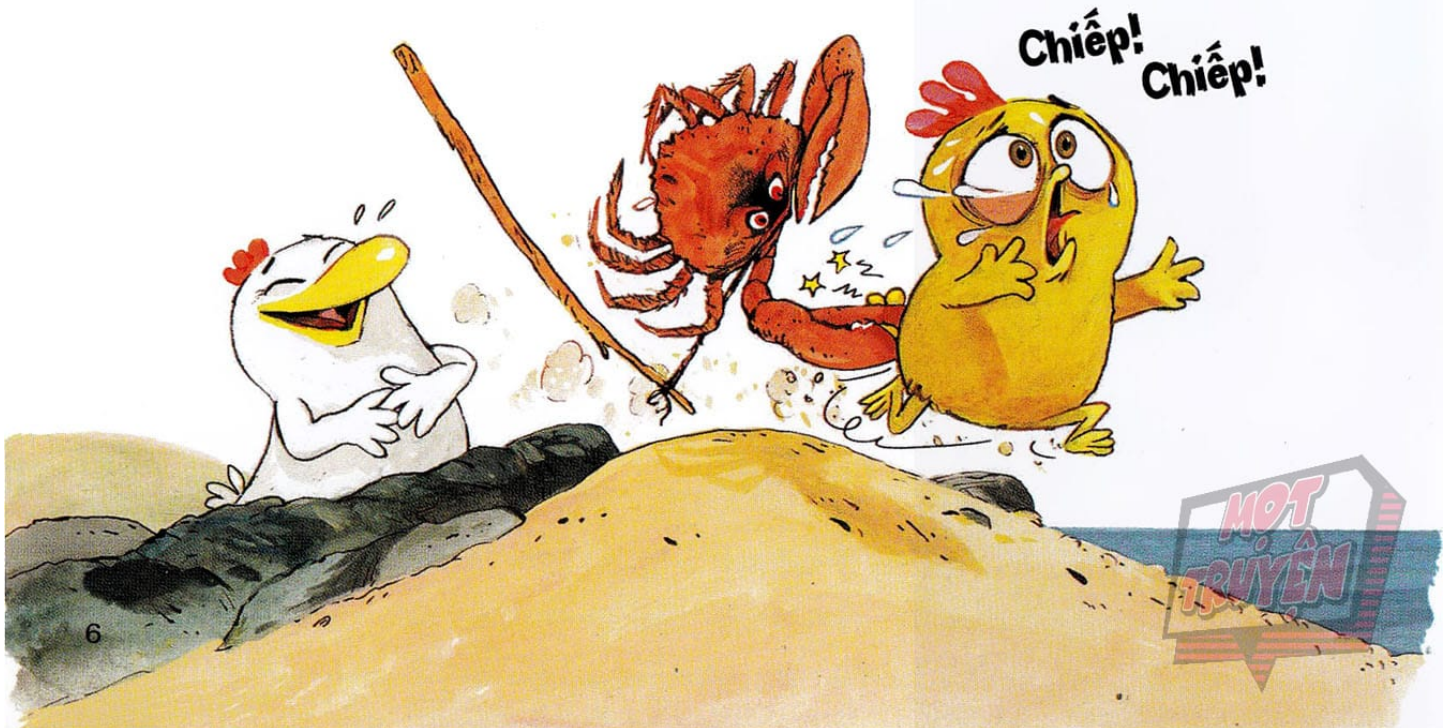
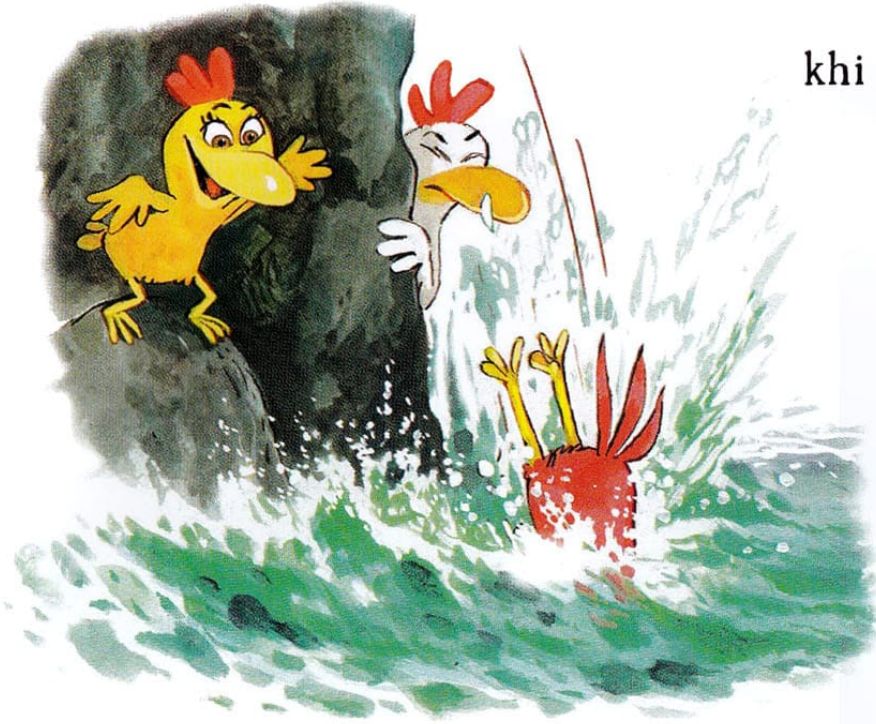
Với Carmen, Carmélito và đám bạn,
mùa đông thật là dài.
Đàn gà giò rét run cả mỏ.
Vì hoàn cảnh thiếu thốn,
các cô cậu gà giò của chúng ta thành ra hơi gầy gò.
- Các cháu cần tắm bổ cho có lông có thịt,
bác chim cốc Pédro bảo.
Ta sẽ dẫn các cháu ra biển!

Sau khi đã thưởng thức sò ốc và tôm cua dưới ánh mặt trời
mùa xuân rạng rỡ, đàn gà giò chăm chú theo dõi buổi dạy
nhào lặn của thầy dạy bơi.
Ờ thì... trừ Gà Ú,
cậu thích bắt nạt một bé gà nhỏ hơn.

Từ ván nhảy,
Carmélito chúi đầu lao xuống trước tiên.
- Anh trai mình, anh ấy mới mạnh mẽ làm sao!

Carmen reo lên
khi nhìn anh trai mất hút
trong làn nước đục.

Trên bờ, cừu nhỏ Bélino bắt đầu thấy lo lo.
Đáng nhẽ đến giờ thì Carmélito phải trời lên rồi chứ nhỉ.

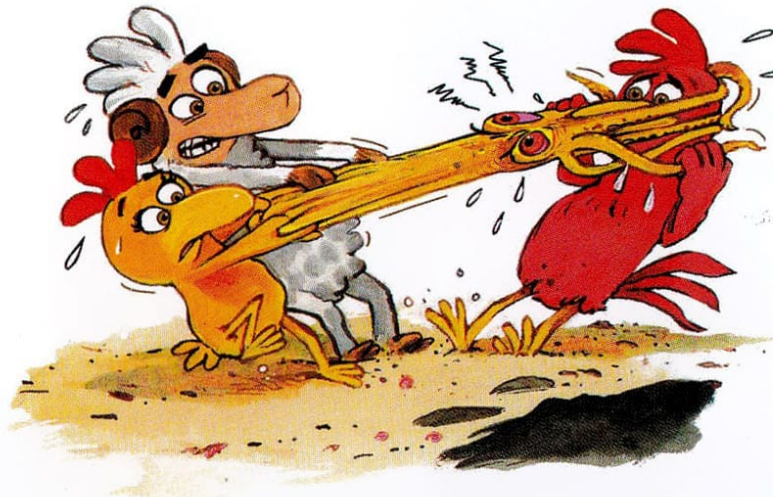
Đột nhiên, từ giữa chùm bọt nước,
chàng thợ lặn trẻ trời lên.
Khi đầu cậu vừa thò khỏi mặt nước, một cảnh hỗn loạn xảy ra:
Quái vật!!! Mạnh gà nào gà ấy thoát!!!

Pédro trấn an chúng:

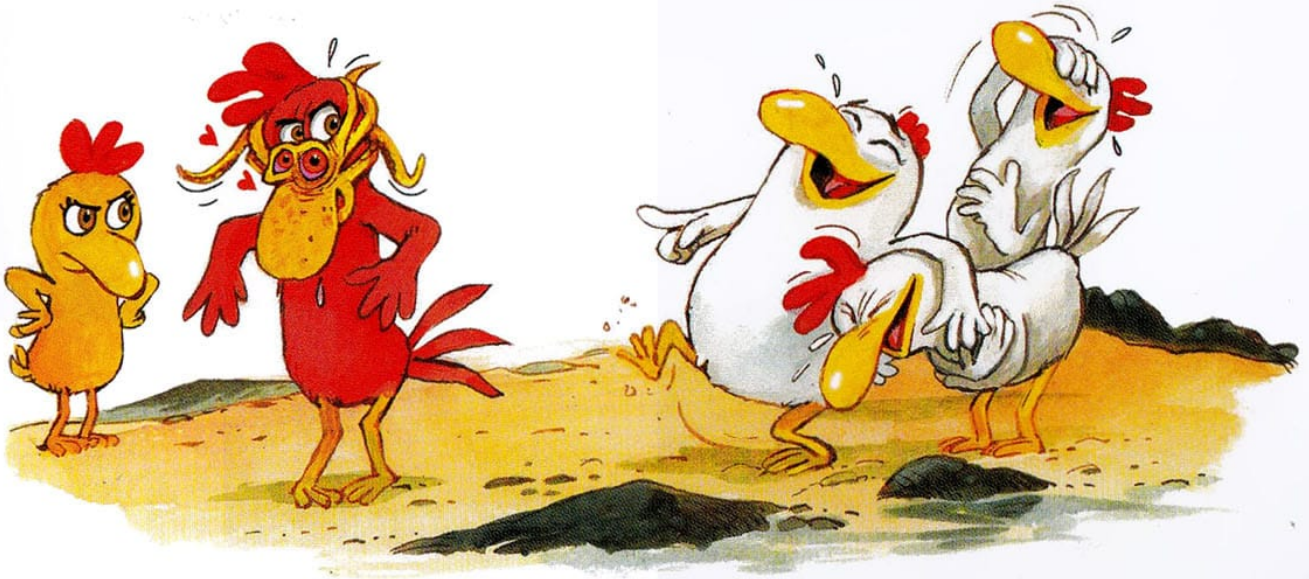
- Con vật nhỏ kỳ lạ nhiều vòi này là bạch tuộc. Một loài vô hại... nhưng hơi dính.

Mọi nỗ lực để "bóc keo" cho Carmélito dường như đều vô ích.

Gà Ú, Gà Băng Cốc và Gà Môle chưa bao giờ
nhìn thấy thứ gì buồn cười đến thế.

- Ha! Ha! Ha! Bỏ mặt nạ của cậu ra đi, Gà Bạch Tuộc.
Bọn tớ nhận ra cậu rồi!

- Gà Bạch Tuộc, nỗi kinh hoàng của sò ốc vùng triều!
Ha! Ha! Ha!

Carmélito tức sôi máu vì không thể phản pháo chúng bạn,
cậu cảm thấy bị sỉ nhục.

Mào cậu đồ lụng lên vì xấu hổ, cậu thà bỏ chạy còn hơn.

blè blà blù...

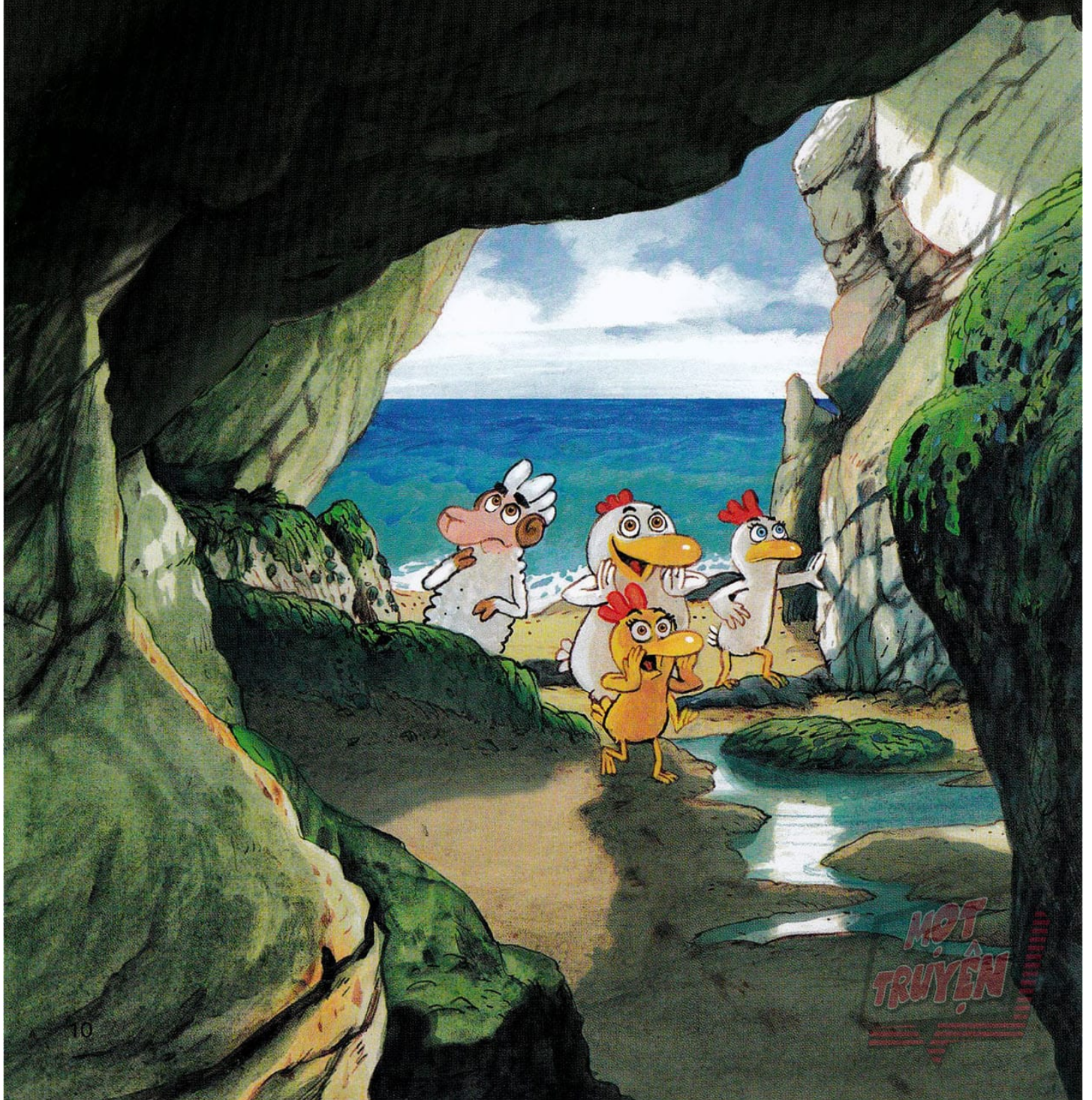

Bélino, Vỏ Trứng Nhỏ, Gà Ú và Carmen vội đi tìm cậu.

- Nào! Ra khỏi chỗ nấp đi, Carmélito ơi!

- Đừng dỗi nữa, Carmélito ơi! Mọi người chỉ đùa chút thôi mà...

- Cậu ở trong đó à, Gà Bạch Tuộc? Gà Ú đùa dai.

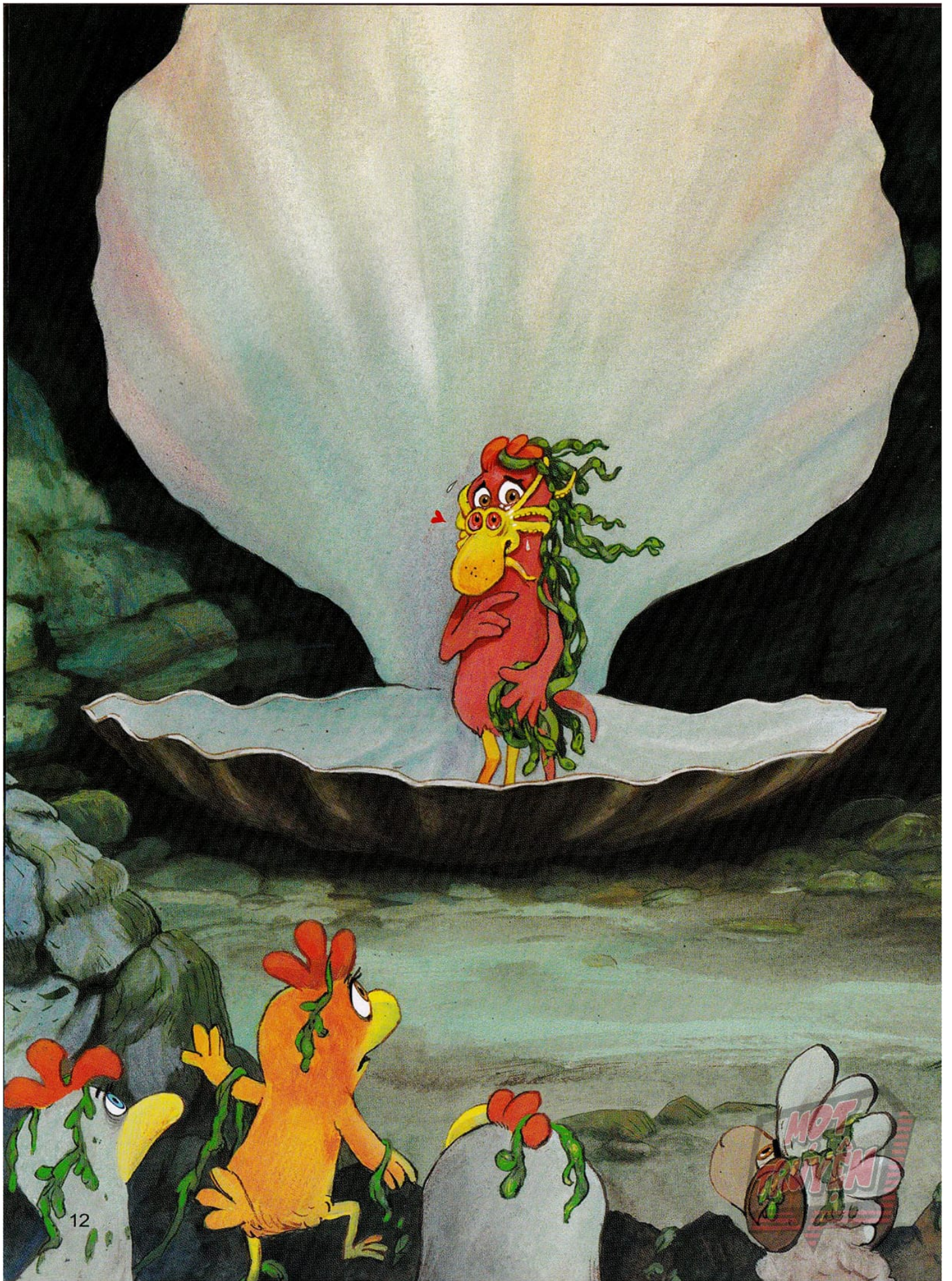

Cả nhóm bạn vui vẻ tiến sâu vào trong hang.
- Ói! Toàn là rong biển, Vỏ Trứng Nhỏ than thở.
Tớ bị dị ứng với rong biển!

Anh ấy
kia rồi!

Carmen cố gắng an ủi anh trai:

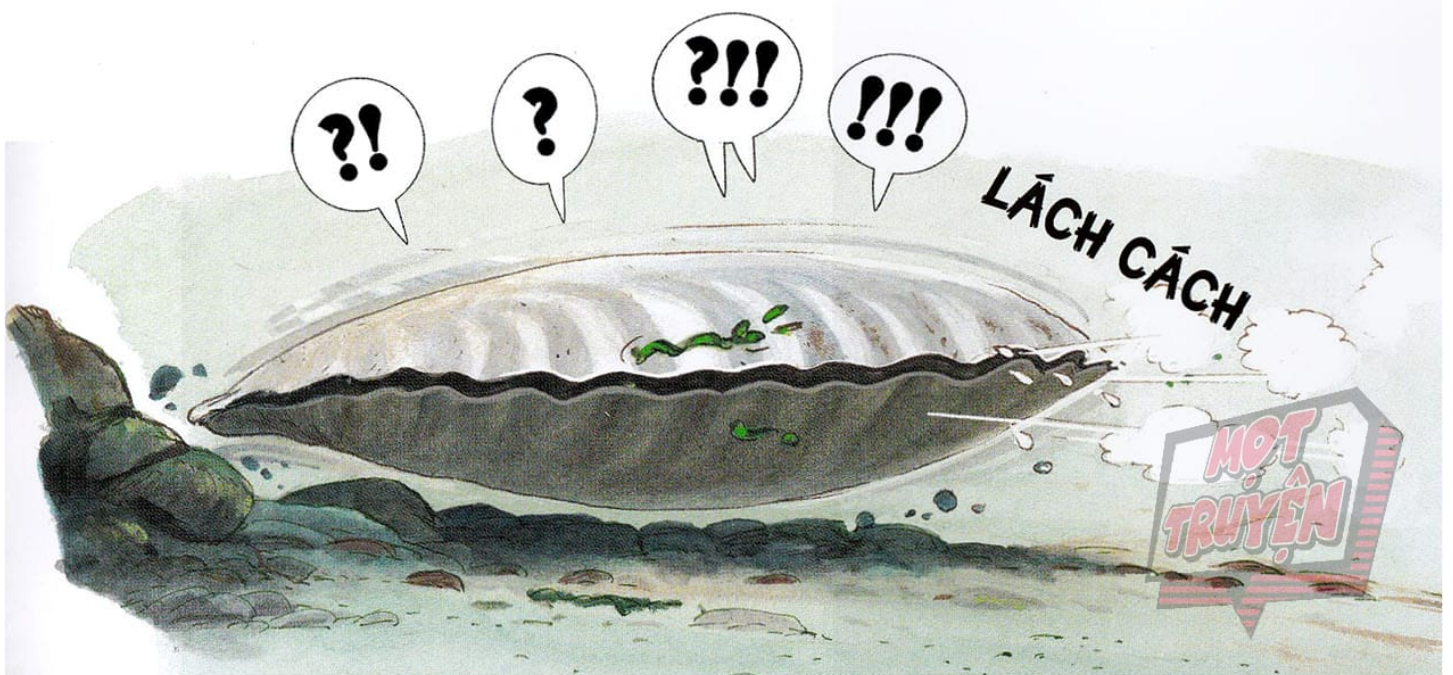
- Cứ lờ nó đi, anh Carmélito ạ. Rồi nó cũng phải chán í mà.

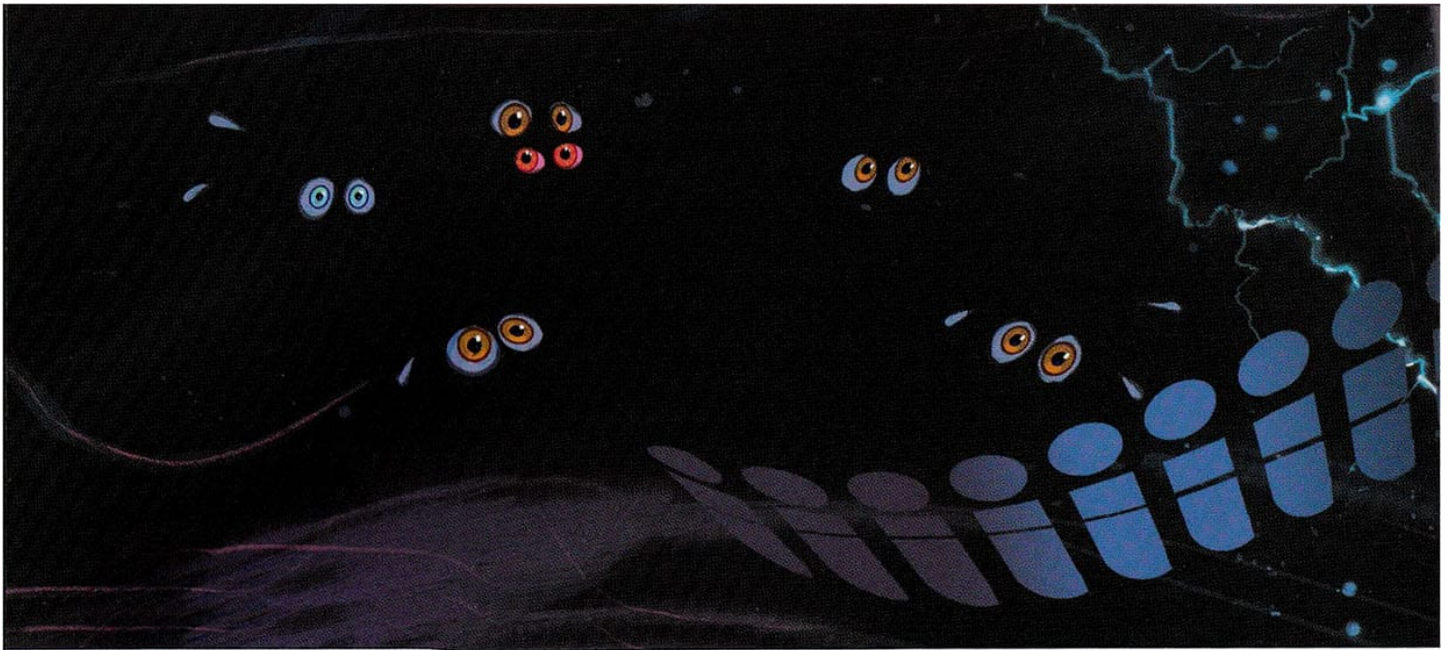

Đúng lúc đó một giọng trầm đục cất lên:

- Quý vị thân mến, quý vị đang có mặt trên tàu sò Odyssey trong hành trình tới đảo Thiên-Đường-Miễn-Phí.

Xin quý vị hãy bám thật chắc...!!!

Đám gà giò bị hành hạ, bị rung lắc thật lực
suốt những phút dài như bất tận.

Carmélito và các bạn đã mắc bẫy.
Con tàu sò bắt đầu rung bần bật
trong lúc một tiếng rít chói tai vang lên...
- Tớ muốn ra ngoài! Vỏ Trứng Nhỏ nức nở.
Tớ bị dị ứng với hải sảnnn!

Đột nhiên, im lặng bao trùm.
Một luồng sáng nóng bỏng rọi vào khoang tàu
trước ánh mắt những người bạn còn đang choáng
váng của chúng ta.

Trong lúc đó,
bác chim cóc Pédro không hề nhận ra sự biến mất
của mấy cô cậu gà giò,
nên vẫn đang dạy đám gà nhép nghệ thuật
buộc nút thuyền chài phức tạp.

- Quý vị đã tới nơi! giọng trầm đục cất lên.

Tất cả xuống tàu!

Vui chơi đi! Cứ làm mọi trò khùng điên!

Hãy tranh thủ nhé, các bạn nhỏ! Ở đây, mọi thứ đều miễn phí!

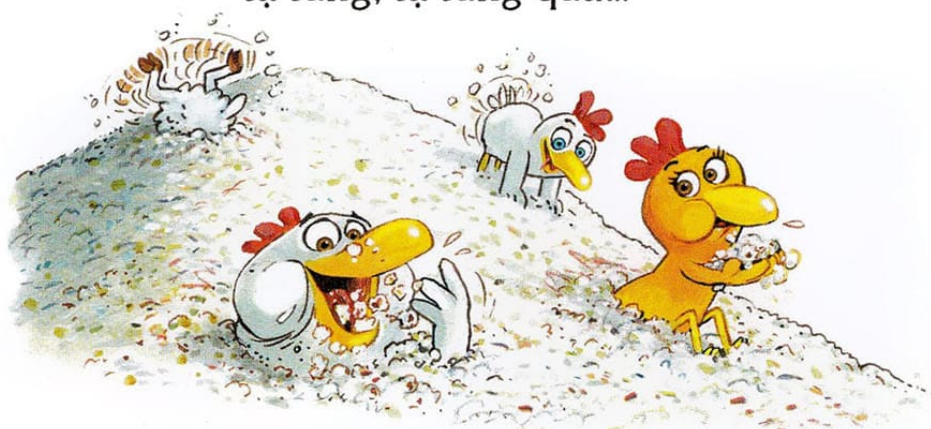

Trước khi kịp thốt lời đồng ý,
toàn bộ hành khách đã bị hất tung khỏi con tàu sò.
Đó là một bước nhảy lớn xuống vùng đất xa lạ...

Chỉ vì con bạch tuộc, Carmélito không thể nói năng gì
nhưng cậu không hề bớt nghĩ ngợi:
“Trời đất vỏ trứng ơi! Mình không thích chuyện này chút nào.
Cả bọn vừa ở trong một cái hang
và giờ lại ở trên cái hòn đảo nực cười này...
lạ lùng, lạ lùng quá...”

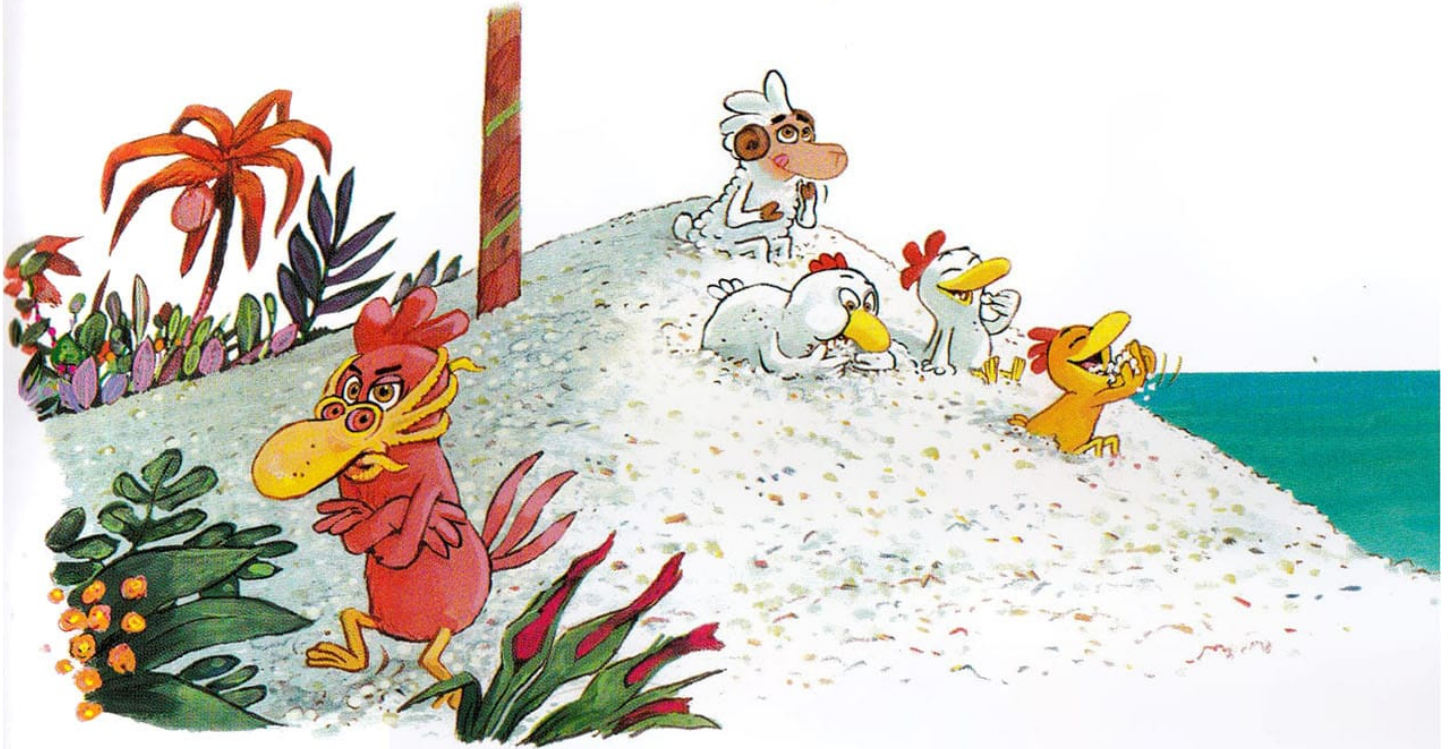

- Không thể tin nổi! Gà Ú reo lên.
Những cái đụn này không phải bằng cát, mà...? Mà...?
- Bằng bồng ngô! Carmen cũng reo lên.
Ngay lập tức, chúng nhảy tưng tưng trên đó như những con chồn.
Thật điên quá đi!
- Măm măm! Ròn rột! Ngon quá trời ơi!

Khắp mọi nẻo toàn là quà, bánh và những bất ngờ.
Chúng không còn biết phải mở vào đâu nữa.

Carmélito vì không thể tham dự bữa tiệc nên
vừa cần nắn vừa chán nản rời đi.

Bélino không biết phải nhìn đi đâu.

- Ở kia! và... ở kia! và ở kia nữa!

Các trò chơi! Hàng chục và hàng trăm trò chơi!

Cái xứ sở mới diệu kỳ làm sao!

Cái xứ khó tin này là một trong những miền thần tiên
như trong những câu chuyện ngày xưa ngày xưa.
Một miền đất trù phú quanh năm trề miên lễ hội,
nơi chẳng bao giờ phải làm việc!
Một chốn thiên đường nơi ta chỉ có mỗi việc
chơi, ăn và ngủ.
Nhiều người khó tính cứ khẳng khẳng rằng
những xứ sở ấy đâu có thật.
Bằng chứng là có đây!

Đám gà giò chưa bao giờ được dự lễ hội nào tương tự.
Chúng cười! Chúng chiếp chiếp! Chúng khúc khích!
Mải mê ăn uống, say sưa, chúng không nhận ra thời gian trôi.

Và trượt nào... gà con!!!

MỘT
TRUYỆN

Dưới chân máng trượt, hai tạo vật tốt bụng chào đón chúng:

Chầy Thây và Rừng Mỡ.

- Chào mừng các con đến nhà chúng ta!

- Các con chơi vui chứ?

- Ô, vui ạ!!! đám gà giò đồng thanh đáp.

- Vậy thì, các con sẽ là khách mời của chúng ta đến bất cứ khi nào các con muốn, ông Rừng Mỡ nói.

Hãy tận hưởng nhé! Thoải mái đi! Tất cả đều miễn phí!

- Chúng ta rất là yêu trẻ con, bà Cháy Thây vừa tiếp lời chòong vừa nhìn cả bọn bằng ánh mắt dịu dàng.

Carmen nồng nhiệt cảm ơn họ.

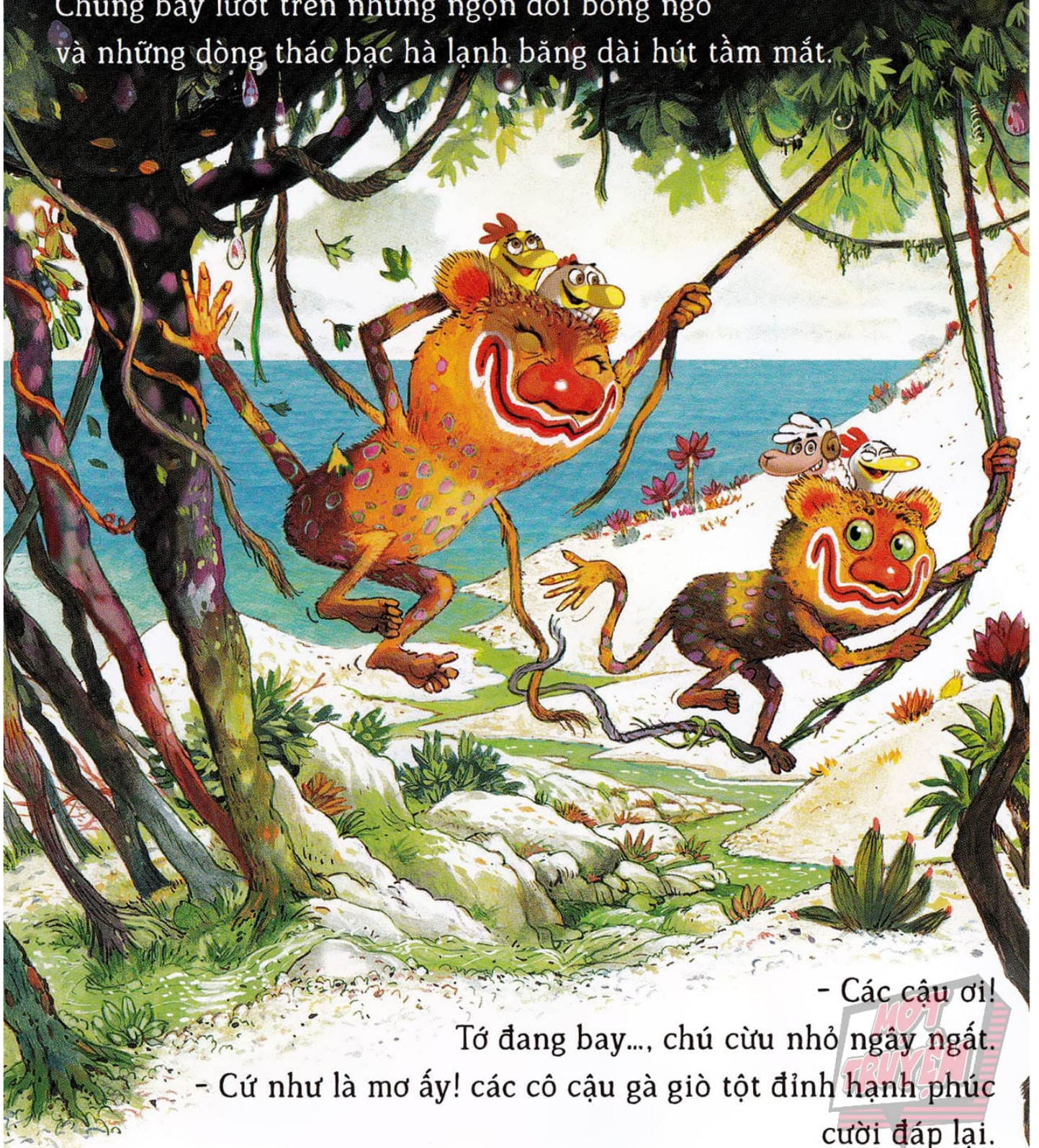
- Cháu chơi đến mỏi rưng cả hai chân rồi, Vở Trứng Nhỏ rên rỉ.

- Ôi ôi, những kho báu tội nghiệp của ta,
ông Rừng Mỡ tỏ vẻ xót xa.

Các con hẳn là mệt lắm rồi! Hãy leo lên lưng ta đi.

Carmen, Bélino, Vở Trúng Nhỏ và Gà Ú
thích thú được hai vị chủ nhà đáng mến đưa lên không trung.
Chúng bay lướt trên những ngọn đồi bông ngô
và những dòng thác bạc hà lạnh băng dài hút tầm mắt.

- Các cậu ơi!

Tớ đang bay..., chú cừu nhỏ ngây ngất.

- Cứ như là mơ ấy! các cô cậu gà giò tốt đỉnh hạnh phúc
cười đáp lại.

Qua chỗ ngoặt ở một thung nhỏ hiện ra một tòa nhà lớn.
- Các con của ta! Đây chính là nơi chúng ta làm ra bỏng ngô,
ông Rừng Mỡ và bà Cháy Thây mời chào các cô cậu gà giò.
Các con vào tham quan nào.

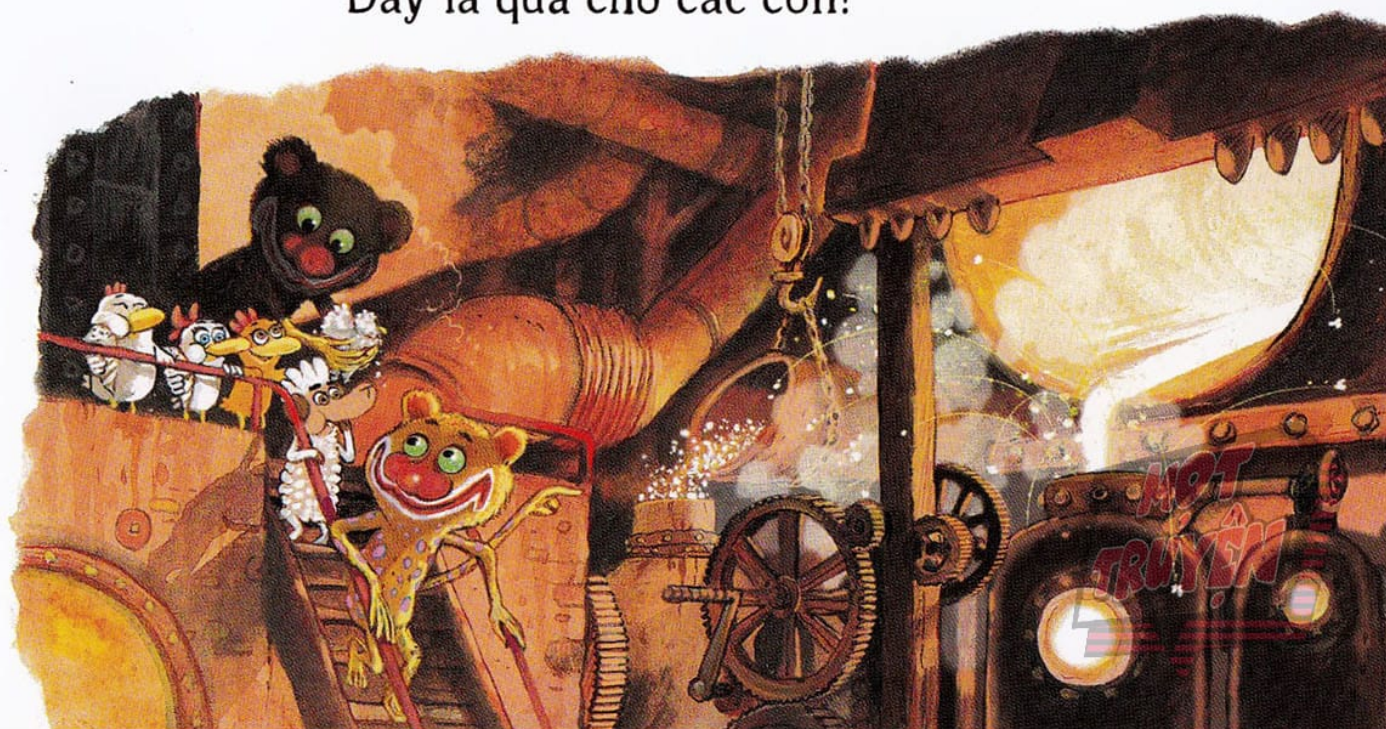
- Cỗ máy này chạy suốt cả ngày lẫn đêm,
bố Rừng Mỡ giải thích.

- Chỉ nhờ tình yêu dành cho trẻ nhỏ,
mẹ Cháy Thây nói bằng giọng êm ái.

Nào, các con hãy ăn đi!

mụ ta tiếp lời rồi đưa cho mỗi cô cậu gà một cốc bỏng ngô
nóng hôi hổi.

Đây là quà cho các con!

Nhóm bạn nhỏ không thể ngưng ngáp.
Chúng đã nô đùa và đánh chén thỏa thuê suốt những giờ qua.
Đột nhiên chúng cảm thấy mệt nhoài.

Mẹ Cháy Thây và bố Rừng Mỡ đề nghị:
- Sao các con không đánh một giấc ngủ trưa ngắn nhỉ,
các kho báu của ta?
Ngủ dậy rồi các con lại có thể chơi tiếp...

Chúc ngủ ngon, các con nhé...

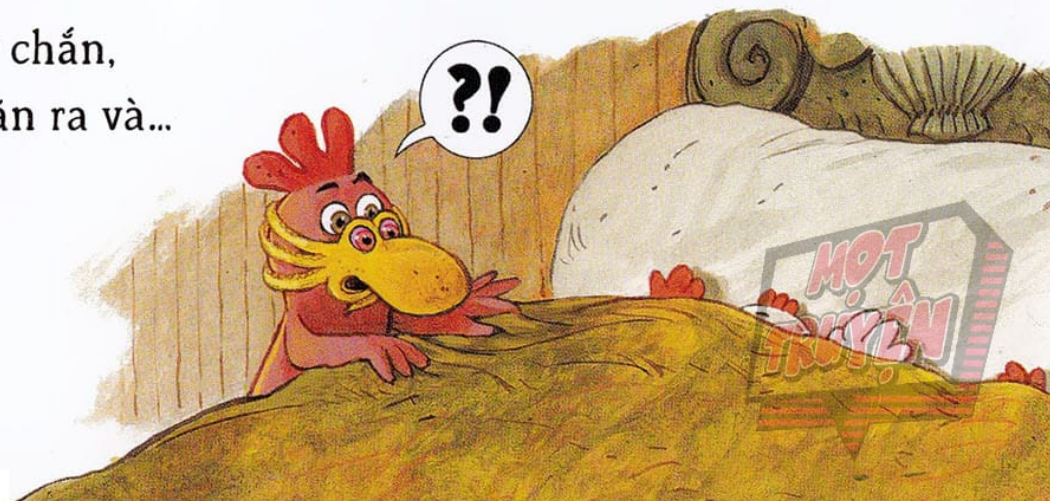
Cuối cùng cũng đến lượt Carmélito tới trước nhà máy nổ bông ngô.
“Đến nơi rồi! cậu gà giò vui sướng. Chắc là ở đây mình sẽ tìm được dụng cụ nào đó để thoát khỏi cái con bạch tuộc ngô ngẩn này. Sau đó, mình sẽ đi tìm em gái và các bạn dưới chân cột mỡ.”

“Ừm, mùi bông ngô thơm ngon quá!
Khổ thân mình quá khi chẳng thể ăn được gì”,
Carmélito bực bội.

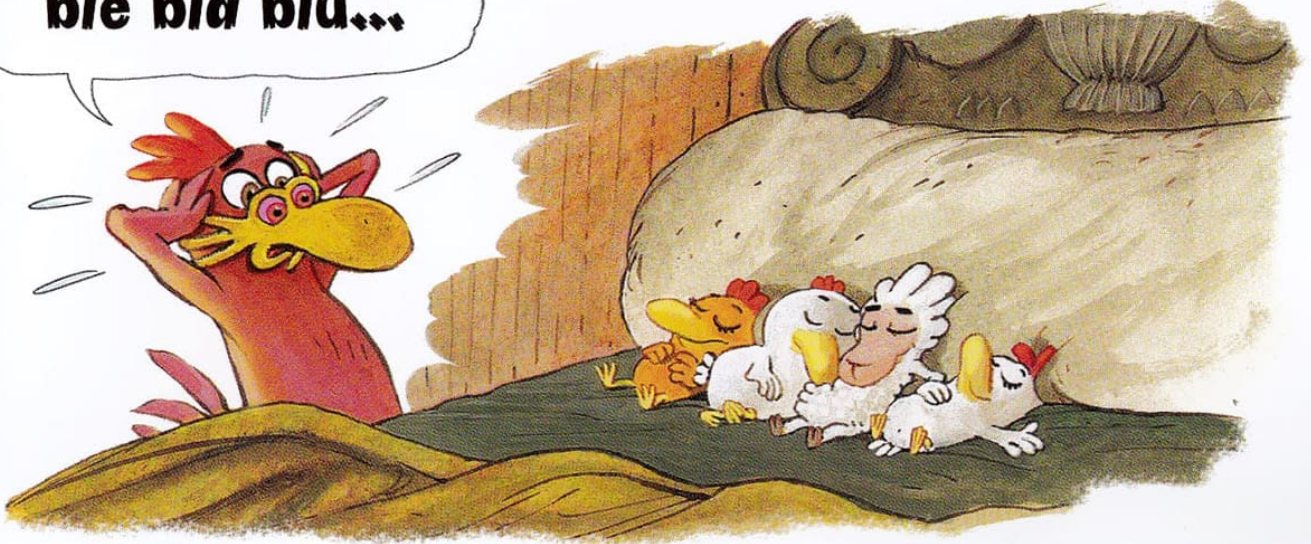
Đột nhiên, cậu ngỡ như nhận ra những chiếc mào thân thuộc
đang thò ra dưới tấm chăn lông.

Để chắc chắn,
cậu mở chăn ra và...

Thứ cậu thấy trên giường khiến máu cậu như đông lại: em gái Carmen và các bạn cậu bỗng bé tí tẹo tèo tèo đến thảm thương, bị thu nhỏ lại chỉ bằng một món đồ chơi.

blè blà blù...

Vì con bạch tuộc, tiếng hét khiếp đảm của cậu nghẹn ứ lại trong cổ họng.

Sự việc vượt quá sức chịu đựng của Carmélito tội nghiệp. Sợ chết khiếp, cậu bỏ chạy khỏi cảnh tượng ác mộng ấy.

Sớm tinh mơ ngày hôm sau, cậu thoát khỏi tình trạng đờ đẫn
nhờ một chàng chó dễ mến: Robinson.

Các chủ nhân muốn anh chàng làm chó chăn cừu.

Còn bản thân anh chàng lại mơ được làm chó săn.

Thế là, những kẻ xấu xa kia đã bỏ anh chàng lại trên hòn đảo này.

- Ôi! Ôi! chú cún trung hậu reo lên. Một kẻ đắm tàu bị
bạch tuộc bám.

Nhanh nhanh! Giải thoát cho cậu ta nào.

Chỉ vài giọt nước chanh là đủ khiến con bạch tuộc xòe tám
cái cẳng của nó ra và Carmélito ngay lập tức dùng lại được
mỏ của mình.

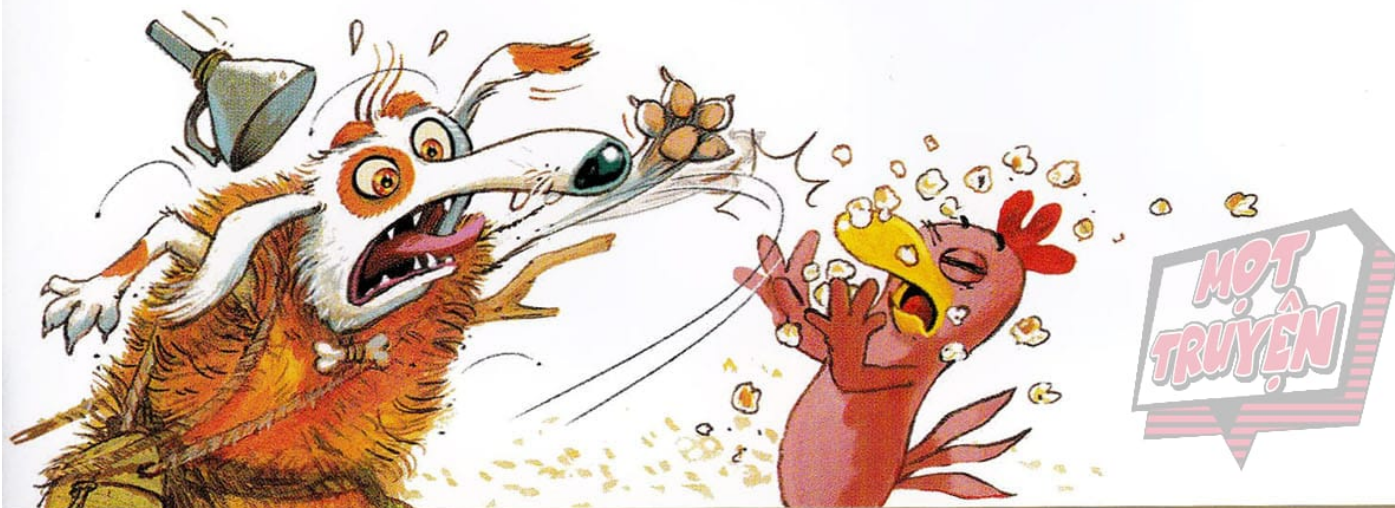
- Xin chào, gà giò! Tôi có thể giúp gì thêm cho cậu?
Đầu óc Carmélito vẫn quay mòng mòng.
Cậu như sắp ngã trên cây quất đến nơi.

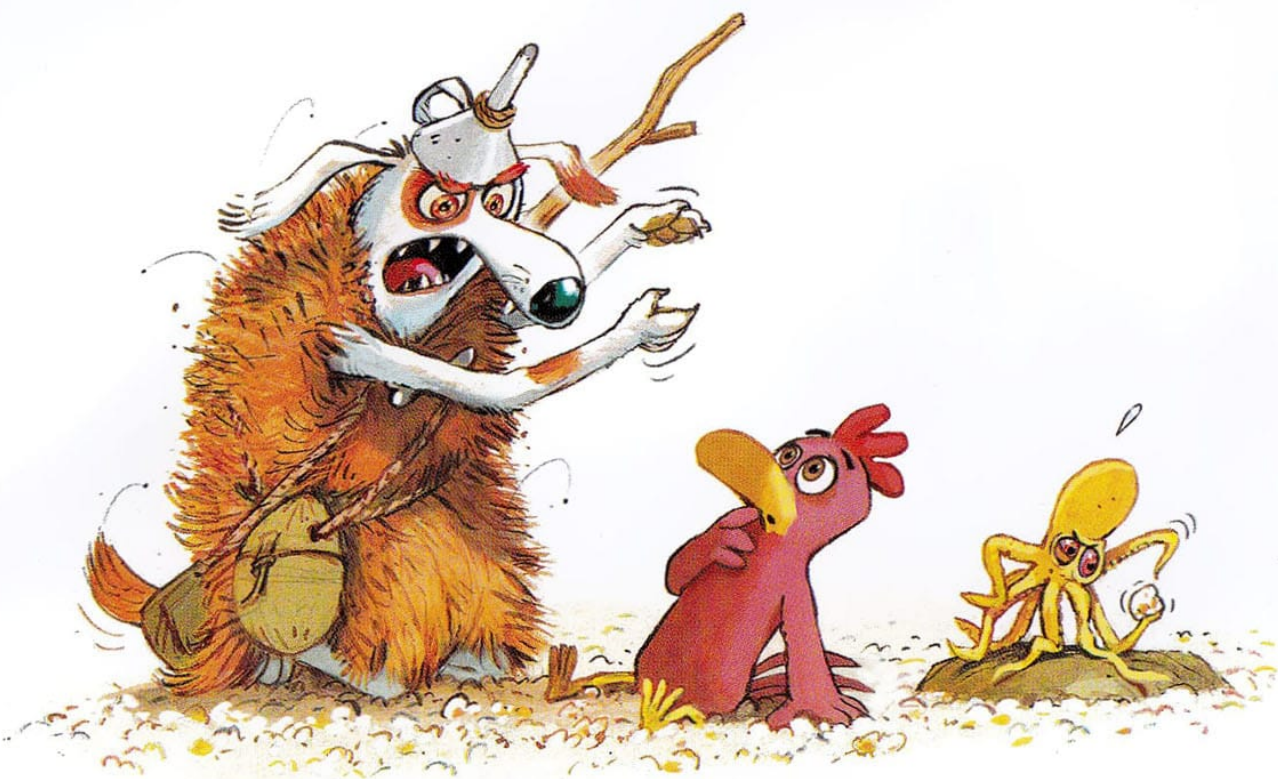
- Ặ...n... Ặ... n..., mãi cậu cũng bập bẹ được vài tiếng.
Rồi lao vào ngấu nghiến bông ngô.

- Đừng làm thế! Robinson sửa nặng lên.

Chú cún kỳ lạ cho Carmélito biết là những hạt ngô nổ bung này đã bị đầu độc. Kẻ bất hạnh nào ăn phải chúng chẳng mấy chốc sẽ bị thu nhỏ lại, thu nhỏ... đến mức chỉ còn bé tí mềm oặt.

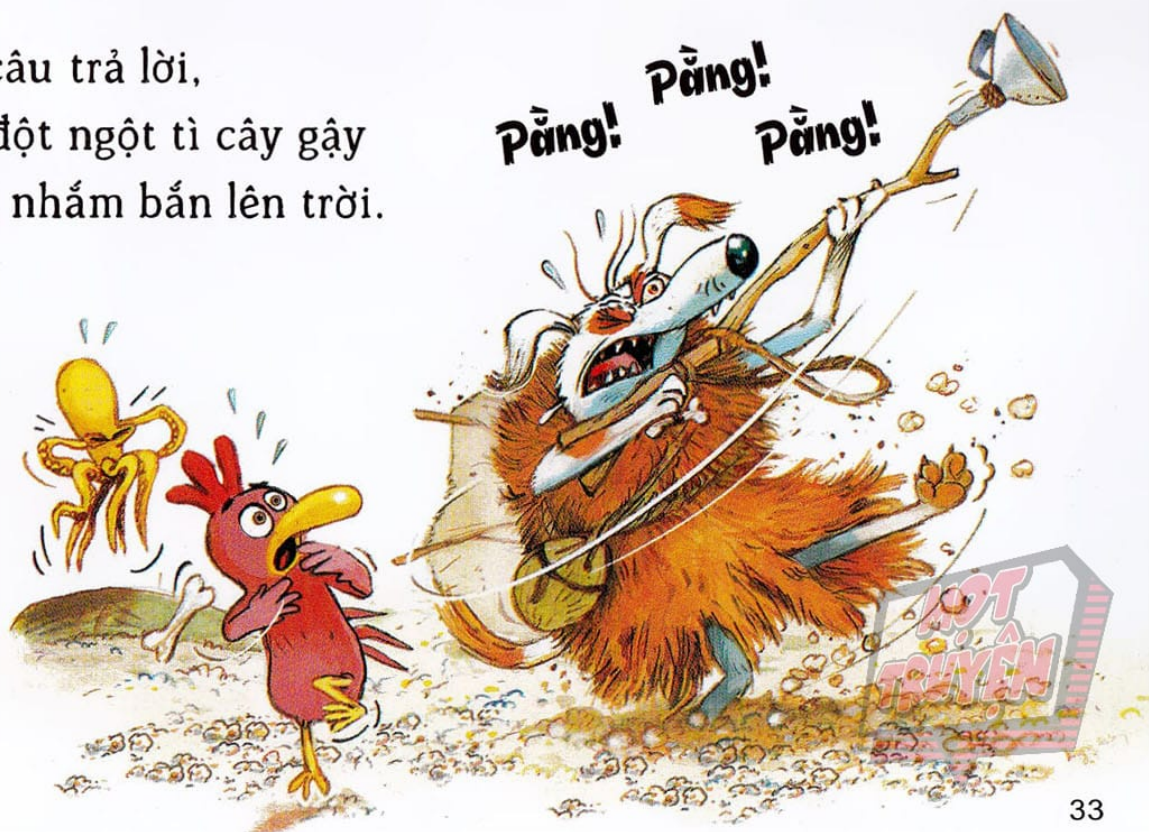
- Đây, cậu ăn cái này thì hơn! Ngon lắm!
chú chó vừa nói vừa đưa cho Carmélito một cục xương cũ lấy ra từ túi dết của mình.

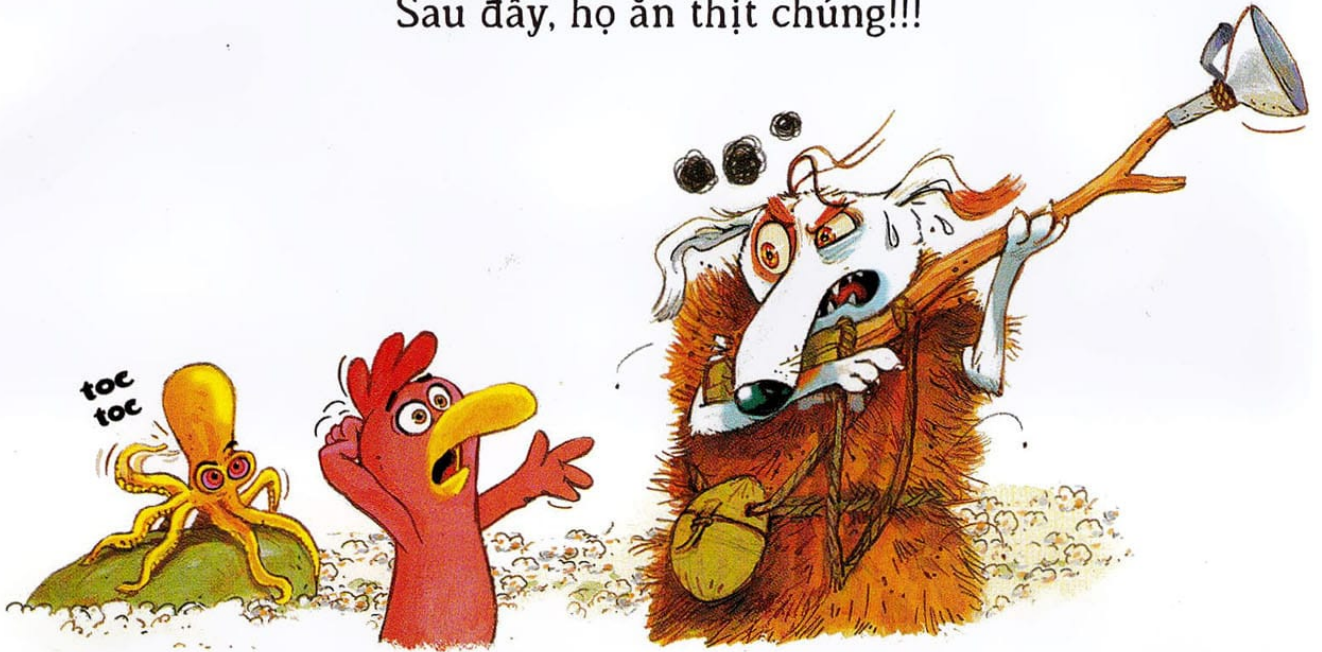
- Những núi bồng ngô và các trò chơi miễn phí kia chính là
mồi nhử. Có hai vợ chồng Ba Bị quái vật, tên là Cháy Thây và
Rừng Mỡ, dùng cách đó để dụ dỗ trẻ con.
- Sao họ làm vậy? Carmélito run rẩy hỏi.

Thay cho câu trả lời,
Robinson đột ngột tì cây gậy
vào vai rồi nhắm bắn lên trời.

- Ờ... cậu làm gì vậy? chú gà giò ngỡ ngàng hỏi.
- Tớ đang xua đuổi những ý nghĩ đen tối, nhóc con ạ.
Carmélito, bối rối, hỏi lại:
- Vì sao những kẻ đó lại dụ dỗ trẻ con?
- Đơn giản thôi! chú chó trả lời.
Để biến chúng thành những em bé tí xíu vừa miệng nhai...
Sau đấy, họ ăn thịt chúng!!!

Tạm biệt, gà giò!

Trời đất quý thần phân bạch tuộc ớ!!!

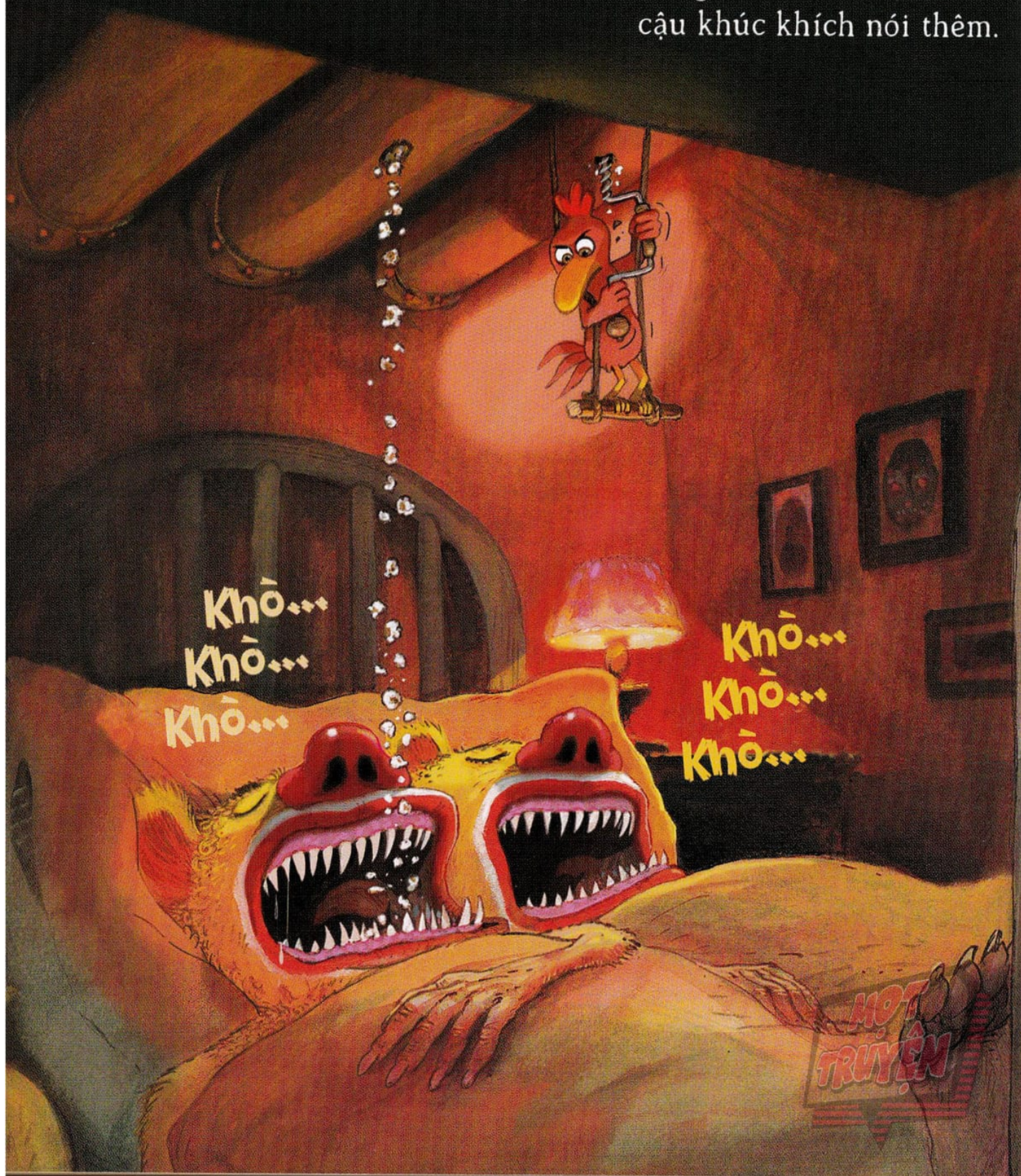
Lúc bước vào xưởng nổ bỏng ngô,
Carmélito thở phào nhẹ nhõm.
Câu ngõ em gái mình đã bị nhai sổng,
nhưng lại thấy em đang ở trong nôi.

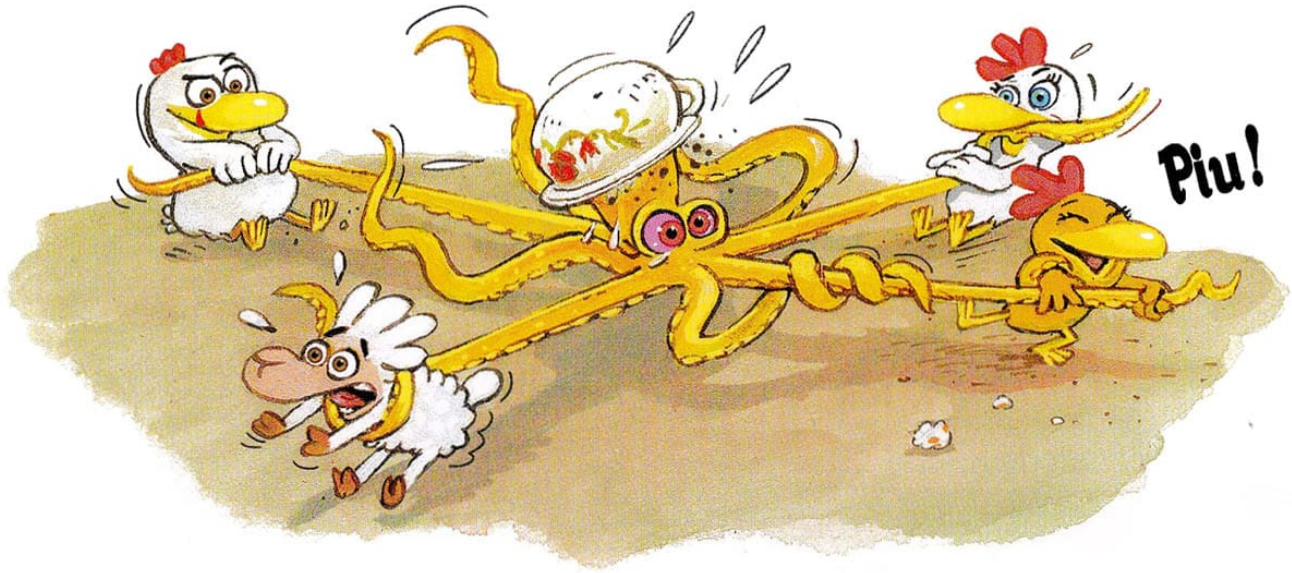
“Trước tiên, phải ngăn không cho vợ chồng Ba Bị ăn thịt trẻ con
đó gây hại,” Carmélito nghĩ.
Một ý nghĩ nảy ra dưới mào cậu.

- Chính ta sẽ cho các người được nếm vị gà giò!
Những hạt ngô này khiến cơ thể bị thu nhỏ lại ư?
Vậy thì, sáng mai ngủ dậy,
các người sẽ nhận lấy điều bất ngờ lớn nhất đời mình,
cậu khúc khích nói thêm.

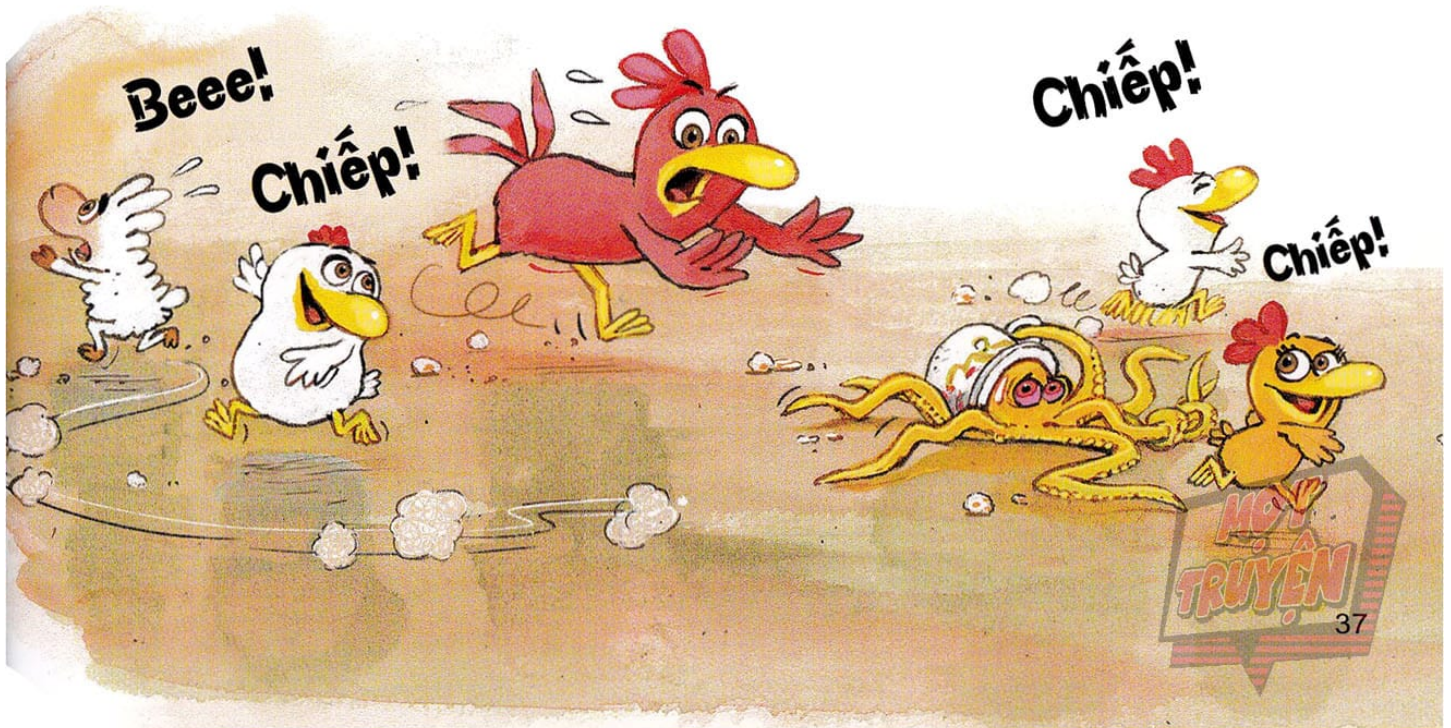

Khi tỉnh giấc, lũ gà con lại khám phá ra một trò mới
hết sức thú vị: kéo dây chun.

Thật là một cái phòng trẻ hỗn loạn!

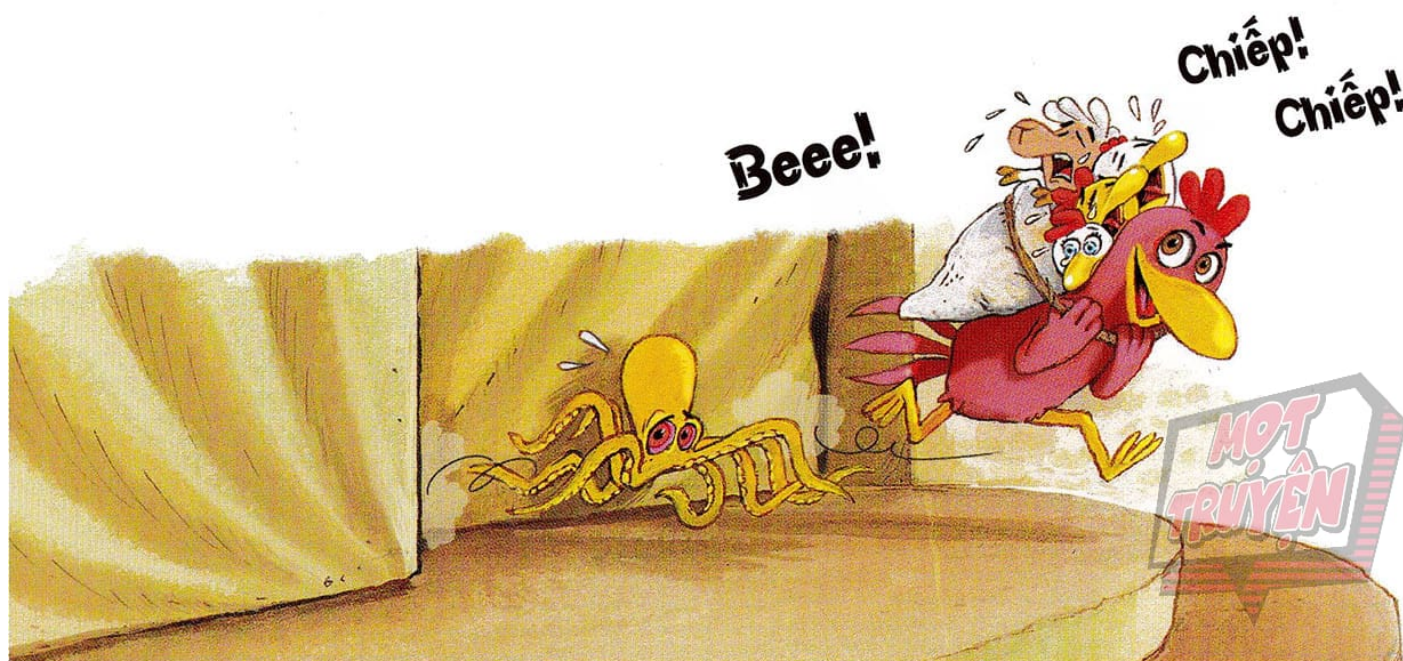
- Dừng lại ngay, lũ nhóc bất hạnh, đừng kéo mạnh thế! Im đi nào!
Mẹ Cháy Thây và bố Rừng Mỡ nghe thấy bây giờ!

Phải đi khỏi đây ngay.
Nhưng Carmélito không sao gom hết được đám nhóc tí.
Chúng chạy tán loạn.
- Carmen! Lại đây ngay... Gà Ú! Bélino!
Thôi giả ngốc đi.
Vỏ Trứng Nhỏ! Tớ mà bắt được cậu thì biết tay nhau. Hừm!

Sau một hồi vật lộn,
kẻ cứu rỗi cũng lôi được đám nhóc ra khỏi hang ổ của vợ chồng
Ba Bị ăn thịt trẻ con
trong lúc bạch tuộc trông chừng phía sau.

Hỡi ôi, khi đến chân cột mỡ,
Carmélito mới phát hiện ra cây cột đã được trát kín xà phòng.
Không sao mà leo lên được!

“Ta không đời nào chịu thất bại khi đã ở
gần đích như vậy,”
chú gà giò bực bội.

- Keo! đột nhiên cậu reo lên.
Anh bạn Keo không thể chia cắt
của mình...

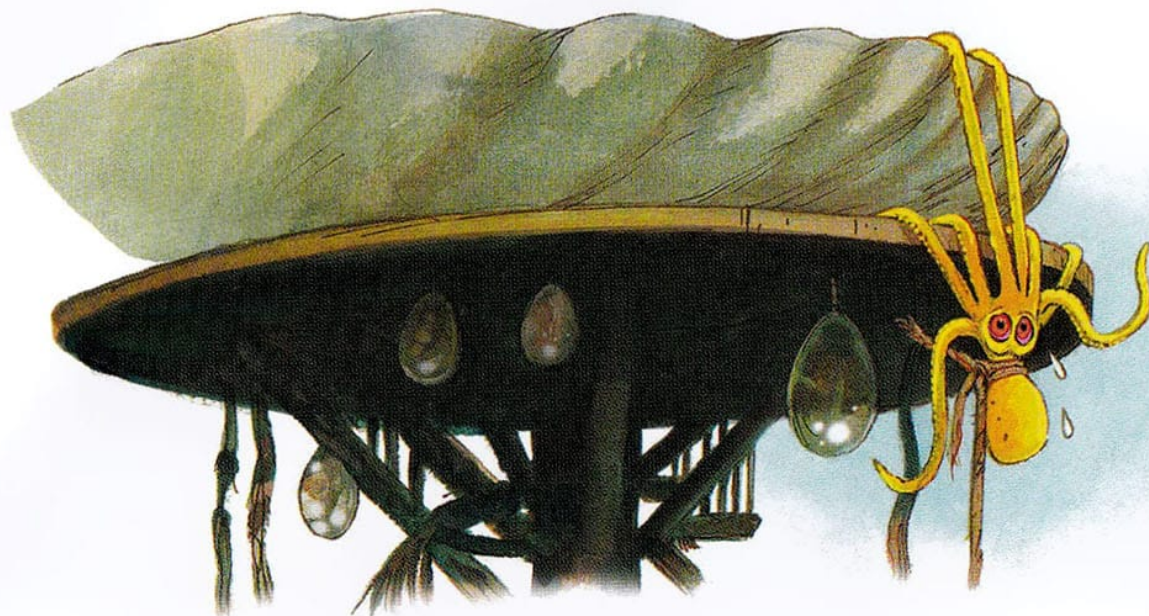
Anh bạn Keo của mình...

Hũ Keo yêu quý,
cậu sẽ là cứu tinh của chúng tớ!

Bạch tuộc liền biến thành chiếc móc ngoạm rồi quăng mình lên
đỉnh cột mỡ.

Nhờ hai hàng vòi bám, cậu neo thật chắc chắn.

- Nào, đi thôi! Nhắm mắt lại nhé, các nhóc!

Dô ta! Lên nào! Dô ta! Lên nào!

Carmélito và chuyến hàng quý giá chẳng mấy vát vả đã lên được
con tàu sò.

Giọng nói trầm đục lại cất lên:

- Chào mừng quý khách lên tàu sò Odyssey.

Hy vọng quý khách đã có một chuyến nghỉ ngơi thoải mái ở đảo Thiên-Đường-Miễn-Phí.

Hãy bám chắc vào... Chúng ta về thôi!!!

Cùng lúc đó, ở xưởng nổ bóng ngô...

Ái ui! Ái ui!

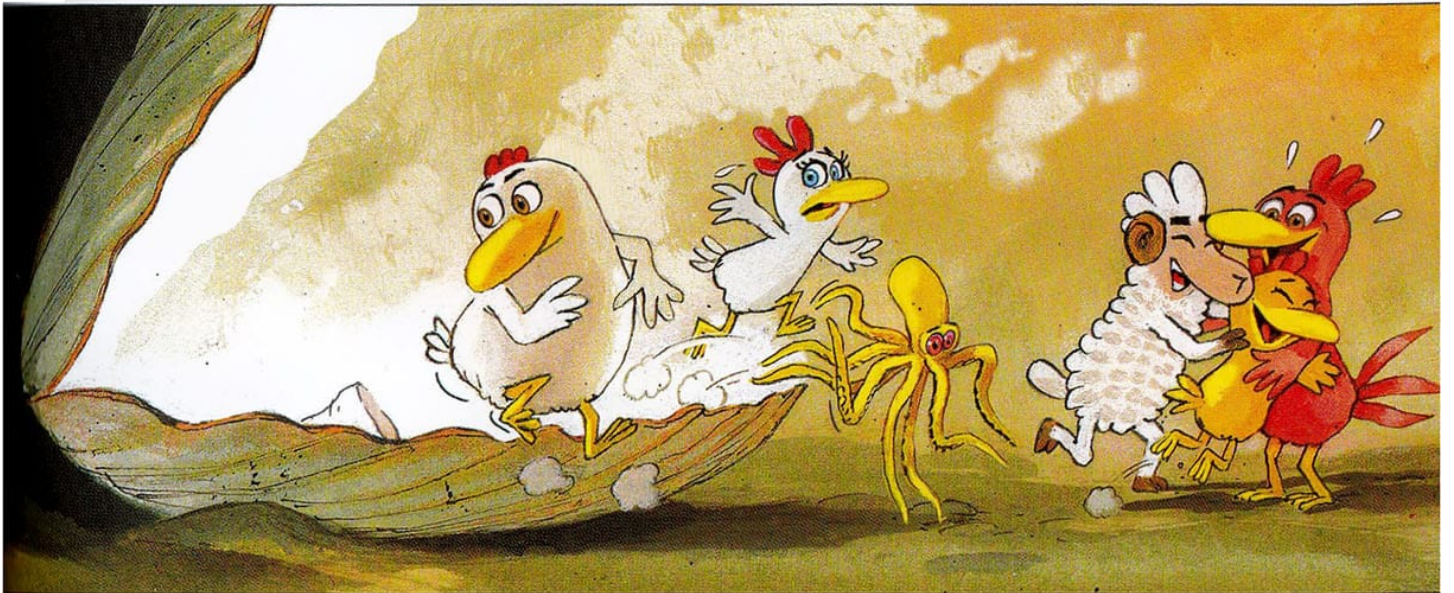

Các hành khách lại một lần nữa bị rung lắc,
quay qua quay lại tứ phía,
nhưng lần này là trong niềm vui sướng và sự dễ chịu.

Trong thời gian tàu chạy,
tác dụng của bóng ngô tan biến dần.
Khi đến nơi, cả đám nhóc đã trở lại kích cỡ cũ.
- Ôi các anh chàng lớn tướng của tớ!
Carmélito vừa reo lên vừa ôm siết chúng bạn vào lòng.

Gà Ú thì lén lút quay lại tàu sò để đánh chén nốt chỗ bóng ngô
dưới đáy túi.

- Nhoàm... Nhoàm... Ngon quá!
kẻ tham ăn tục uống sung sướng.

- Chúng ta không nằm mơ đấy chứ? Bélino nói,
hai mắt lấp lánh ánh sao.

Có thật là chúng ta đã tới một xứ sở nơi ta có thể
vui chơi thỏa thích không ngừng nghỉ?

- Và ăn suốt cả ngày nữa chứ! Gà Ú nói tiếp,
trên mỏ vẫn dính bóng ngô.

- Lại còn miễn phí! cô gà nhỏ Carmen rúc rích.

- Ta đến trấn an bác chim cóc Pédro thôi nào,
bác ấy hẳn là phải lo đến mất mật rồi.

Carmélito thì chẳng nói gì.

Phá hỏng giấc mơ của đám bạn cậu thì được gì chứ?

Chỉ có bạch tuộc và chú gà giò là biết sự thật về hòn đảo
và những nguy hiểm khủng khiếp ở đó.

- Cậu đã cứu sống chúng tớ đến hai lần!

Carmélito cảm ơn bạch tuộc.

Lần đầu là lúc bám chặt lấy mỏ tớ.

Sau đó thì lại làm thang kéo.

Bạch tuộc nháy mắt với cậu như muốn nói:

“Ồ! Có gì đâu! Là cậu thì cậu cũng sẽ làm thế thôi!”

Rồi sau lời chào cuối, anh bạn tám chân của Carmélito
trở về với biển xanh rộng lớn.

- Ê này!...

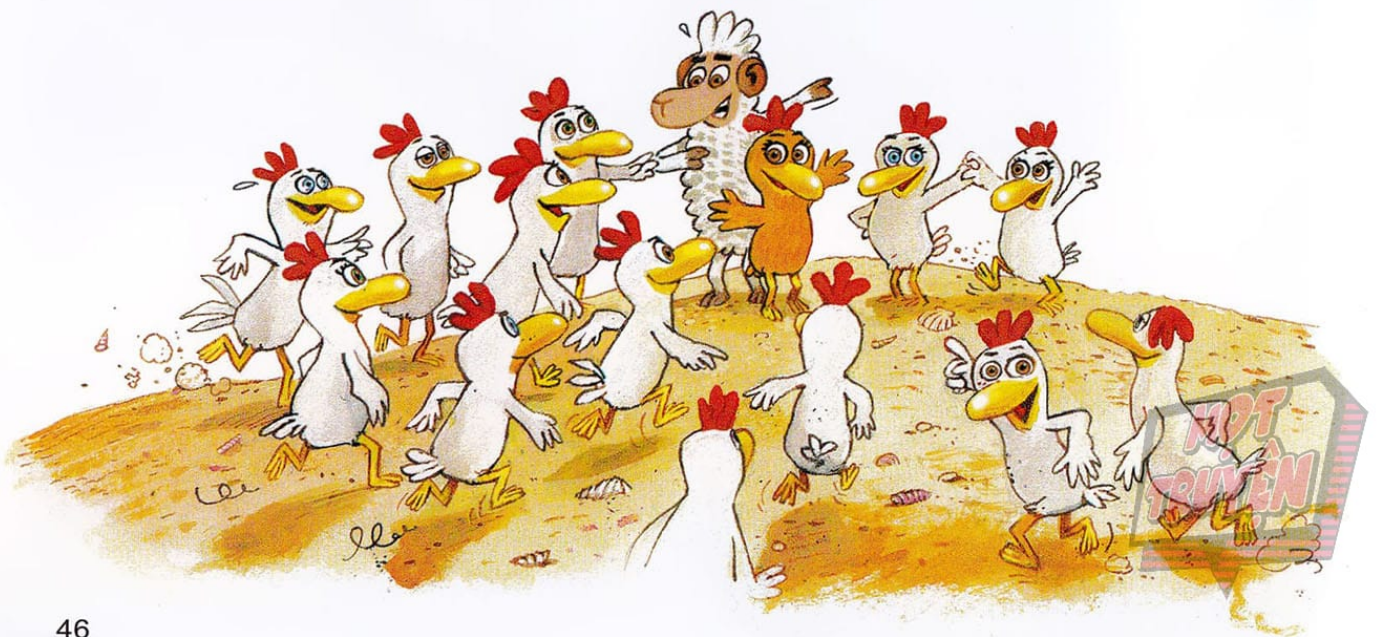
Tớ còn chưa biết cả tên cậu?!

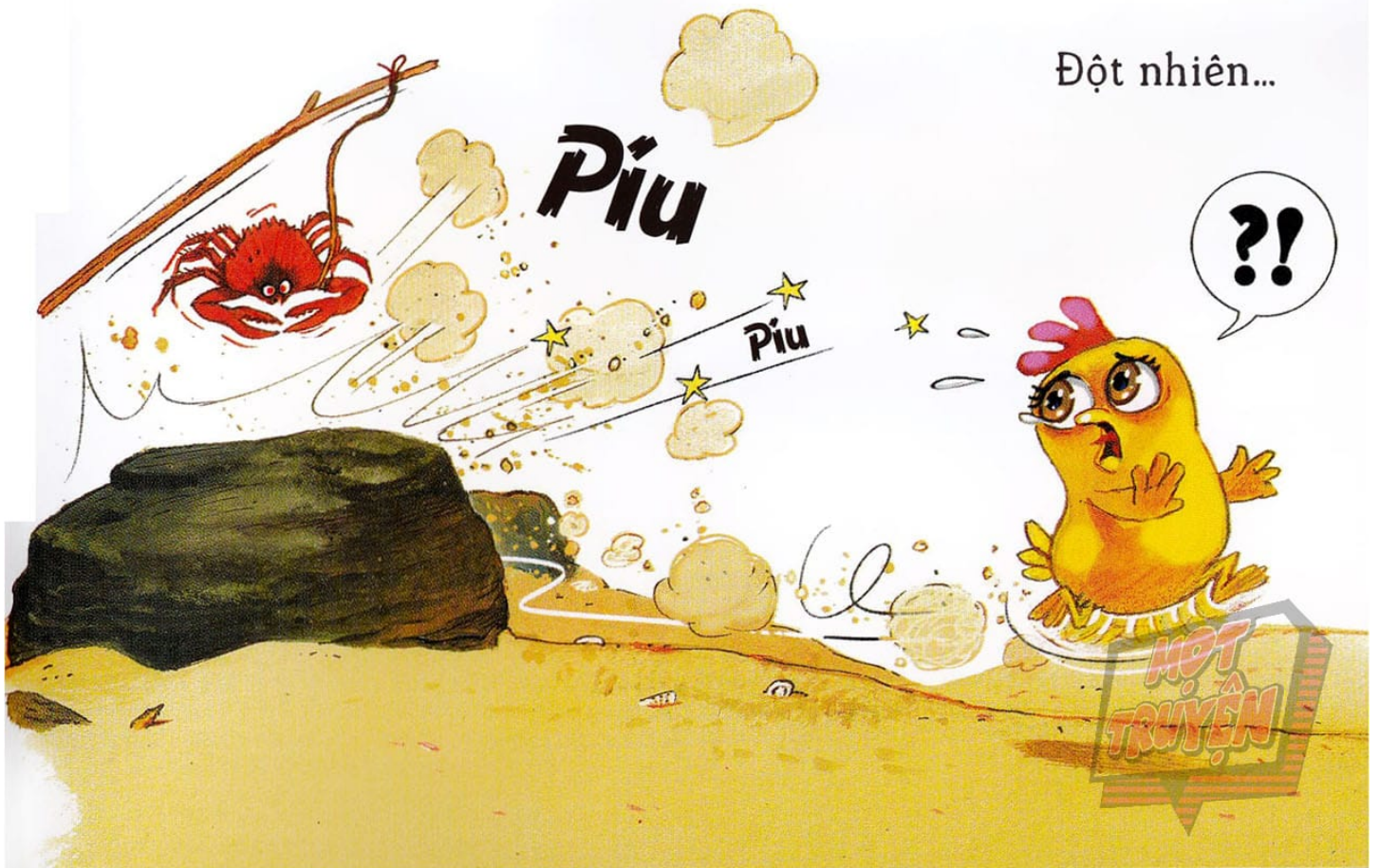
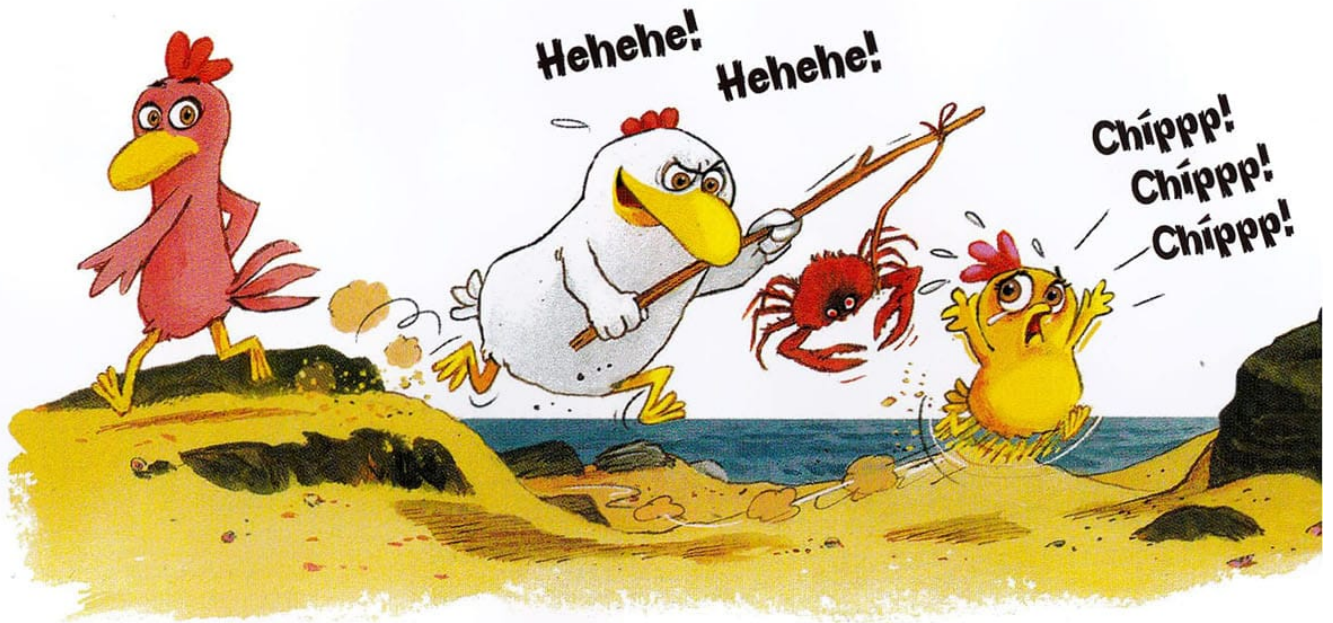

Cả lớp học bên bờ biển hò reo sung sướng
khi thấy những cô cậu mất tích xuất hiện trở lại.

- Mọi người lo lắng đấy! Các cậu đã ở đâu vậy?
- Trên đảo Thiên Đường Miễn Phí! các nhà thám hiểm đáp.
Đấy là một chốn thiên đường, nơi ta chỉ có mỗi việc
chơi, ăn, rồi ngủ.
- Oaaa các cậu may mắn thế! đám gà nhép khác reo lên.
- Các cậu ngồi xuống đi, chúng tớ sẽ kể các cậu nghe!

“Hừm, Carmélito tự nhủ. Để có điều gì đó miễn phí, suýt nữa
bọn mình đã phải trả giá đắt!”
Đúng lúc ấy cậu nhận ra Gà Ú, vừa mới quay về đã bắt nạt ngay
một bé gà nhỏ hơn mình.

LÁCH CÁCH

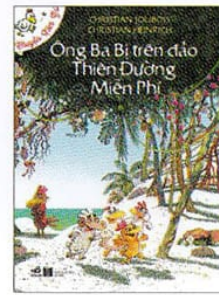
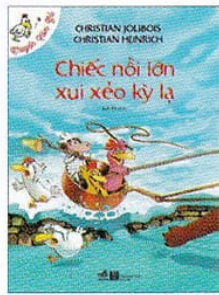
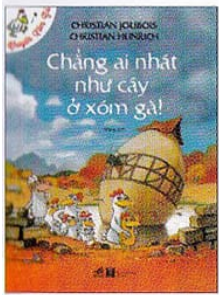
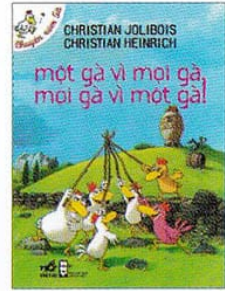
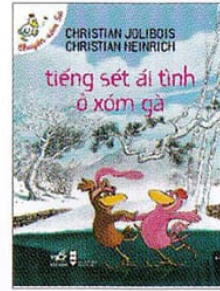
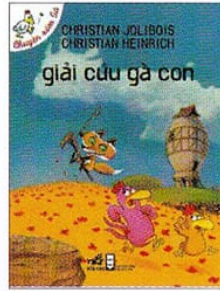
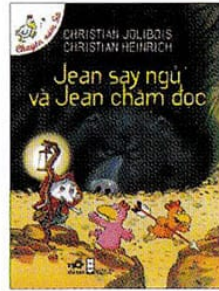
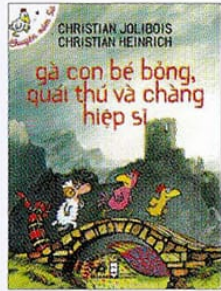
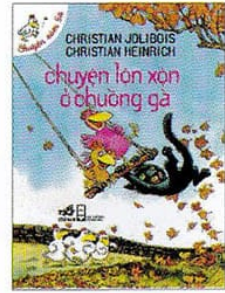
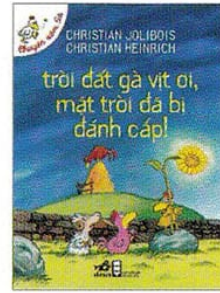
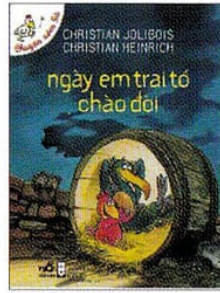
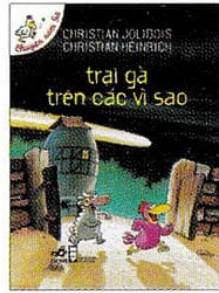
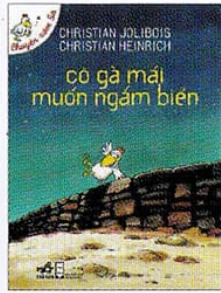
LÁCH CÁCH

Hehehe!
Hehehe!
Hehehe!

Chiếếếếếếpppppp!!!

CÁC TẬP ĐÃ PHÁT HÀNH

Dịch từ nguyên bản tiếng Pháp: **Les P'tites poules sur l'île de Toutégratos**
của Christian Jolibois
do Christian Heinrich minh họa

Copyright 2015, by Editions Pocket Jeunesse, département d'Univers Poche - Paris, France
Édition originale: LES P'TITES POULES SUR L'ÎLE DE TOUTÉGRATOS.

Xuất bản theo hợp đồng nhượng quyền giữa Pocket Jeunesse và Nhã Nam.

Bản quyền bản tiếng Việt © Công ty Văn hóa & Truyền thông Nhã Nam.

Bản quyền tác phẩm đã được bảo hộ. Mọi hình thức xuất bản, sao chép, phân phối dưới dạng in ấn hoặc văn bản điện tử, đặc biệt là việc phát tán trên mạng Internet mà không có sự cho phép bằng văn bản của Nhà xuất bản là vi phạm pháp luật và làm tổn hại đến quyền lợi của nhà xuất bản và tác giả. Không ủng hộ, khuyến khích những hành vi vi phạm bản quyền. Chỉ mua bán bản in hợp pháp.

CHUYỆN XÓM GÀ - ÔNG BA BỊ TRÊN ĐẢO THIÊN ĐƯỜNG MIỄN PHÍ

Chịu trách nhiệm xuất bản: Tổng Giám đốc VŨ VĂN VIỆT

Biên tập: Nguyễn Thị Dung | Biên tập viên Nhã Nam: Ong Ong Ong | Thiết kế bìa, trình bày: Thu Ngân | Sửa bản in: Châu Anh

Nhà xuất bản Hà Nội: 4 Tổng Duy Tân - Hoàn Kiếm - Hà Nội | Tel: 024 38252916 | Fax: 024 39289143

Website: www.nxbhanoi.com.vn | Email: nxbhanoi@yahoo.com.vn

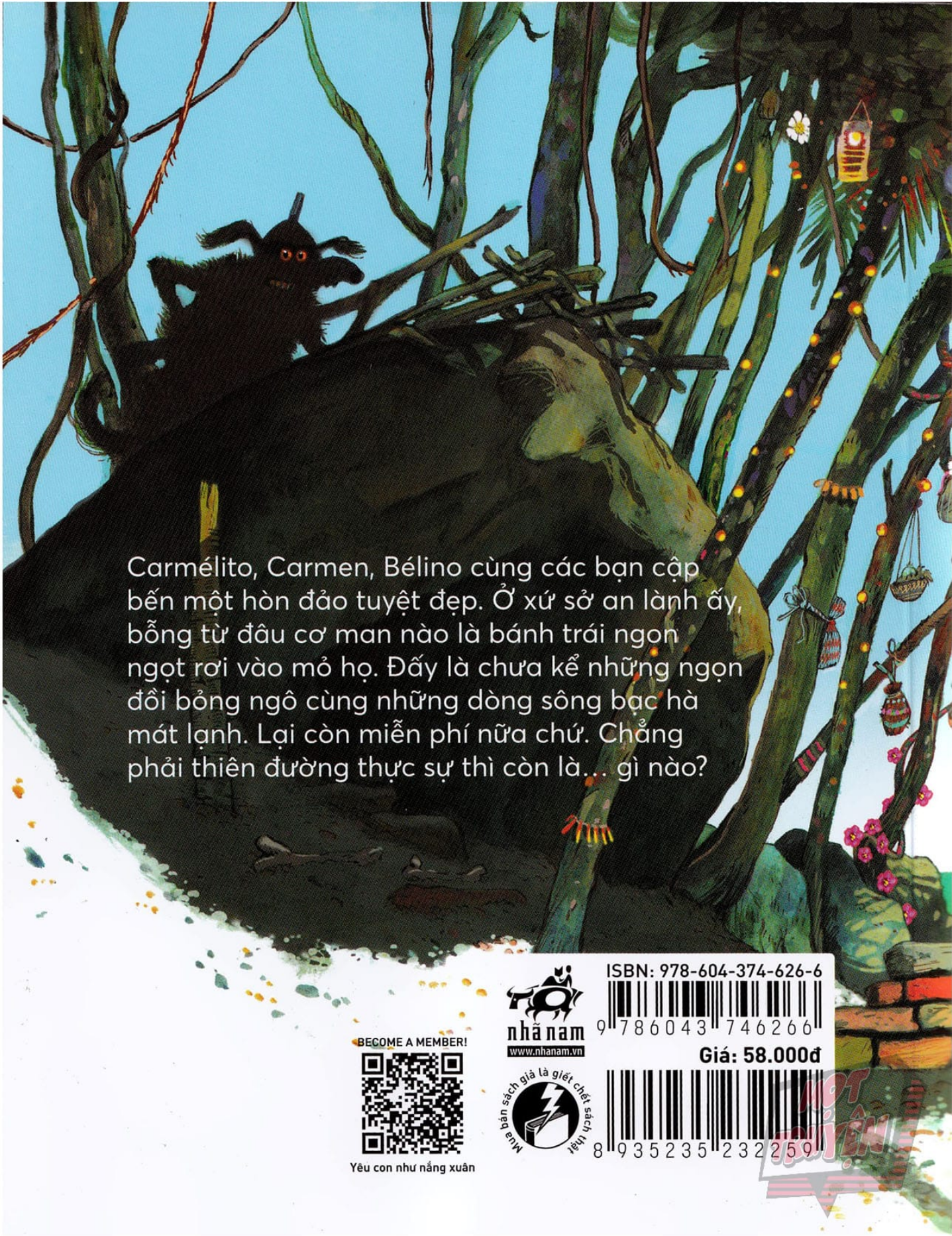
Công ty Văn hóa và Truyền thông Nhã Nam: 59 Đỗ Quang, Trung Hòa, Cầu Giấy, Hà Nội | Tel: 024 35146875

Fax: 024 35146965 | Website: www.nhanam.vn | Email: info@nhanam.vn | <http://www.facebook.com/nhanampublishing>

Chi nhà tại TP Hồ Chí Minh: 185 Hoa Lan, Phường 2, quận Phú Nhuận, TP. Hồ Chí Minh

In 2.000 cuốn, khổ 14.5x19cm tại Công ty Cổ phần In Viễn Đông (Km19+400, Giai Phạm, Yên Mỹ, Hưng Yên). Căn cứ trên số đăng ký xuất bản: 1908-2022/CXBIPH/16-121/HN và quyết định xuất bản số 2903/QĐ-HN của Nhà xuất bản Hà Nội ngày 23.09.2022. ISBN: 978-604-374-626-6. In xong và nộp lưu chiểu năm 2022.

Carmélito, Carmen, Bélino cùng các bạn cấp
bến một hòn đảo tuyệt đẹp. Ở xứ sở an lành ấy,
bỗng từ đâu cơ man nào là bánh trái ngon
ngọt rơi vào mỏ họ. Đây là chưa kể những ngọn
đồi bông ngô cùng những dòng sông bạc hà
mát lạnh. Lại còn miễn phí nữa chứ. Chẳng
phải thiên đường thực sự thì còn là... gì nào?

BECOME A MEMBER!

Yêu con như nắng xuân

nhà nam
www.nhanam.vn

ISBN: 978-604-374-626-6

9 786043 746266

Giá: 58.000đ

8 935235 232259

